

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Bryssel den 24 februari 2026
(OR. en)**

**2025/0045(COD)
LEX 2496**

**PE-CONS 66/2/25
REV 2**

**SIMPL 217
ANTICI 219
ECOFIN 1788
EF 429
DRS 101
COMPET 1381
FIN 1586
COH 258
CODEC 2180**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV OM ÄNDRING
AV DIREKTIVEN 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 OCH (EU) 2024/1760
VAD GÄLLER VISSA KRAV AVSEENDE FÖRETAGS HÅLLBARHETSRAPPORTERING
OCH VISSA KRAV AVSEENDE TILLBÖRLIG AKTSAMHET FÖR FÖRETAG
I FRÅGA OM HÅLLBARHET**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
DIREKTIV (EU) 2026/...**

av den 24 februari 2026

**om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU,
(EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760
vad gäller vissa krav avseende företags hållbarhetsrapportering
och vissa krav avseende tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 50 och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ EUT C, C/2025/4212, 20.8. 2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/4212/oj>.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 december 2025 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 24 februari 2026.

av följande skäl:

- (1) I sitt meddelande av den 11 februari 2025, *Ett enklare och snabbare Europa: Meddelande om genomförande och förenkling*, lade kommissionen fram en vision för en genomförande- och förenklingsagenda som leder till snabba och synliga förbättringar för människor och företag i praktiken. Detta kräver mer än en stegvis strategi och det är nödvändigt för unionen att vidta djärva åtgärder för att uppnå detta mål. Kommissionen, Europaparlamentet, rådet, medlemsstaternas myndigheter på alla nivåer och berörda parter måste samarbeta för att rationalisera och förenkla reglerna på unionsnivå, nationell nivå och regional nivå, och för att genomföra politiken på ett effektivare sätt.

- (2) Som en del av kommissionens åtagande att minska rapporteringsbördan och öka konkurrenskraften är det nödvändigt att ändra Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG³, 2013/34/EU⁴, (EU) 2022/2464⁵ och (EU) 2024/1760⁶ utan att detta inverkar på de politiska mål som anges i kommissionens meddelande av den 11 december 2019 med titeln *Den europeiska gröna given (den europeiska gröna given)* och kommissionens meddelande av den 8 mars 2018 med titeln *Handlingsplan för finansiering av hållbar tillväxt (handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt)*.

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj>).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering (EUT L 322, 16.12.2022, s. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>).

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1760 av den 13 juni 2024 om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet och om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 och förordning (EU) 2023/2859 (EUT L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>).

- (3) Med tanke på ändringen av tillämpningsområdet avseende vilka företag som ska omfattas av krav på hållbarhetsrapportering skulle det vara oproportionerligt att kräva att revisionsföretag som önskar genomföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering ska omfattas av krav för godkännande som är likvärdiga med kraven för godkännande av revisionsföretag som utför revision av bokslut. Sådana krav för godkännande gäller fysiska personer som utför arbetet för revisionsföretagets räkning, majoriteten av de rösträtter som innehas av revisionsföretaget och majoriteten av ledamöterna i revisionsföretagets förvaltnings- eller ledningsorgan. Revisionsföretag som önskar genomföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering bör endast behöva säkerställa att de utser minst en nyckelpartner för hållbarhet som uppfyller kraven för godkännande för detta ändamål och som är godkänd som lagstadgad revisor i den berörda medlemsstaten.
- (4) Enligt artikel 26a.1 i direktiv 2006/43/EG måste medlemsstaterna säkerställa att lagstadgade revisorer och revisionsföretag genomför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering i enlighet med de kvalitetsgranskningsstandarder för begränsad säkerhet som kommissionen ska anta senast den 1 oktober 2026. Företag har uttryckt betänkligheter i fråga om det arbete som kvalitetsgranskningsleverantörer utför och lyft fram behovet av flexibilitet vid hantering av specifika risker och kritiska problem som identifierats på området för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. Kommissionen bör ta hänsyn till dessa betänkligheter när den arbetar med kvalitetsgranskningsstandarderna för begränsad säkerhet. Avsaknaden av harmoniserade kvalitetsgranskningsstandarder bidrar till de problem som företagen upplever, och det är därför viktigt att kommissionen antar en lämplig delegerad akt. För att ge tillräckligt med tid för att utveckla kvalitetsgranskningsstandarderna för begränsad säkerhet bör tidsfristen för deras antagande senareläggas till den 1 juli 2027.

- (5) Artikel 26a.3 andra stycket i direktiv 2006/43/EG ger kommissionen befogenhet att senast den 1 oktober 2028 anta kvalitetgranskningsstandarder för rimlig säkerhet, efter en möjlighetsbedömning för revisorer och företag. För att undvika att företag drabbas av ökade kostnader för kvalitetsgranskning bör kravet att anta kvalitetgranskningsstandarder för rimlig säkerhet tas bort.

- (6) Enligt artikel 45 i direktiv 2006/43/EG ska en medlemsstats behöriga myndigheter registrera revisorer och revisionsföretag från ett tredjeland som utfärdar kvalitetsgranskningsrapporter avseende hållbarhetsinformation från enheter i tredjeland vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i den medlemsstaten. Villkoren för sådan registrering avser de krav som majoriteten av ledamöterna i förvaltnings- eller ledningsorganet för revisionsföretaget från ett tredjeland ska uppfylla, de krav som ska uppfyllas av revisorn från ett tredjeland, de kvalitetsgranskningsstandarder som ska användas och den årliga rapport om öppenhet och insyn som ska offentliggöras av revisionsföretaget från ett tredjeland. Vidare ska registrerade revisorer och revisionsföretag från ett tredjeland omfattas av medlemsstaternas tillsynssystem, system för kvalitetskontroll samt utrednings- och sanktionssystem. Med beaktande av det nuvarande internationella landskapet för reglering av hållbarhetsrapportering och kvalitetsgranskningen av denna, och med tanke på att registrering är nödvändig för att kvalitetsgranskningsrapporterna ska vara giltiga inom unionen, skulle det vara oproportionerligt att kräva att dessa registreringsvillkor ska vara uppfyllda under de första år då systemet för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering tillämpas. Dessutom är tillsynen av registrerade revisorer och revisionsföretag från ett tredjeland beroende av att det föreligger beslut om likvärdighet eller tillräcklighet. Under en övergångsperiod bör därför förenklade registreringsvillkor och ett undantag från tillsyn införas för revisorer och revisionsföretag från ett tredjeland som utfärdar kvalitetsgranskningsrapporter avseende hållbarhetsinformation från enheter i ett tredjeland vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i en medlemsstat. Förenklad registrering bör vara möjlig under förutsättning att viss information lämnas till de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten. De behöriga myndigheterna bör neka registrering om den informationen inte lämnas.

- (7) Enligt artikel 19a.1 i direktiv 2013/34/EU måste stora företag, samt små och medelstora företag, utom mikroföretag, vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen, utarbeta och offentliggöra hållbarhetsrapportering på individuell nivå. I rapporten med titeln *The future of European competitiveness (EU:s framtida konkurrenskraft*, inte översatt till svenska) identifierades regelverket för hållbarhetsrapportering som en stor källa till regelbördor, och i detta avseende drogs slutsatsen att det fanns ett behov av att i större utsträckning beakta storleken på de företag som påverkas av regleringen. I syfte att minska rapporteringsbördan för företag och uppnå rapporteringsmålen på ett mer proportionerligt sätt bör skyldigheten att utarbeta och offentliggöra hållbarhetsrapportering på individuell nivå begränsas till företag med en nettoomsättning på mer än 450 000 000 EUR och i genomsnitt över 1 000 anställda under räkenskapsåret, i enlighet med definitionen i de nationella bestämmelser genom vilka direktiv 2013/34/EU införlivas. Detta mer riktade tillämpningsområde, som även bör gälla för koncerner och emittenter, kommer att säkerställa att den börda som följer av den obligatoriska hållbarhetsrapporteringen begränsas till de största företagen, koncernerna och emittenterna. Sådana företag, koncerner och emittenter är de som orsakar de största följdverkningarna när det gäller miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG). Samtidigt är det de som har den största förmågan att absorbera de kostnader som ESG-rapporteringen medför. Företag, koncerner och emittenter under de angivna tröskelvärdena är fortfarande fria att utföra frivillig hållbarhetsrapportering, en möjlighet som avsevärt underlättas av de standarder för hållbarhetsrapportering för frivillig användning som införs genom detta direktiv.

- (8) Artikel 1.3 i direktiv 2013/34/EU fastställer att försäkringsföretag och kreditinstitut som är stora företag eller små och medelstora företag, utom mikroföretag, vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen, omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering i det direktivet oavsett deras juridiska form. Med tanke på att tillämpningsområdet för hållbarhetsrapportering på individuell nivå begränsas genom detta direktiv bör en sådan begränsning även gälla försäkringsföretag och kreditinstitut.
- (9) För att säkerställa samstämmighet mellan lagstiftningen om hållbar finansiering är det viktigt att överväga om krav som rör ESG eller hållbarhet för finanssektorn, inbegripet sektorsspecifik lagstiftning om finansiella tjänster, de europeiska tillsynsmyndigheternas (ESA-myndigheterna) förväntningar och tillsynsförväntningar på nationell nivå ska utformas eller anpassas på ett sätt som säkerställer överensstämmelse med de skyldigheter avseende hållbarhetsrapportering som fastställs i direktiv 2013/34/EU. För att upprätthålla överensstämmelsen, inbegripet när det gäller företag som inte omfattas av tillämpningsområdet för artiklarna 19a och 29a i direktiv (EU) 2013/34/EU, kommer det att krävas noggrann uppmärksamhet och det kan bli nödvändigt med åtgärder från Europaparlamentet, rådet, kommissionen och ESA-myndigheterna.

- (10) Även om den Europeiska finansiella stabiliseringsfacilitet (EFSF) som inrättats genom EFSF-ramavtalet är undantagen från det system för hållbarhetsrapportering som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG⁷ i enlighet med artikel 8 i det direktivet, omfattas EFSF av kraven på hållbarhetsrapportering i direktiv 2013/34/EU. Trots att det är ett stort företag med en juridisk form som förtecknas i det direktivet har EFSF ett uppdrag som till stor del påminner om det som innehas av Europeiska stabilitetsmekanismen (ESM), nämligen att skydda den finansiella stabiliteten i unionen genom att tillhandahålla tillfälligt ekonomiskt stöd till medlemsstater som har euron som valuta. ESM omfattas emellertid inte av krav på hållbarhetsrapportering. För att EFSF ska behandlas på samma sätt som ESM när det gäller hållbarhetsrapportering och för att skapa överensstämmelse med bestämmelserna om undantag i direktiv 2004/109/EG bör EFSF därför undantas från det system för hållbarhetsrapportering som fastställs i direktiv 2013/34/EU.

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj>).

- (11) Enligt artikel 19.1 fjärde stycket i direktiv 2013/34/EU ska stora företag, samt små och medelstora företag, utom mikroföretag, närmare bestämt de företag som omfattas av obligatorisk hållbarhetsrapportering, rapportera information om immateriella nyckelresurser och deras betydelse för företagets affärsmodell och värdeskapande. För att säkerställa överensstämmelse med det nya tillämpningsområdet och för att uppnå målen för sådan rapportering på ett mer proportionerligt sätt bör det kravet endast vara tillämpligt på företag som har en nettoomsättning på mer än 450 000 000 EUR och i genomsnitt över 1 000 anställda under räkenskapsåret.

- (12) Enligt artikel 19a.3 i direktiv 2013/34/EU ska företag rapportera information om deras egna verksamheter och om deras värdekedja. Det finns bevis för att företag i värdekedjan, inbegripet små och medelstora företag, tar emot oproportionerliga begäranden om information från rapporterande företag, trots de befintliga begränsningar som anges i det direktivet. Det är därför nödvändigt att införa skydd för företag i värdekedjan som i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under det föregående räkenskapsåret för att begränsa bördan för dessa företag (*skyddade företag*). Rapporteraande företag bör kunna förlita sig på en egenförsäkran som utfärdats av företag i deras värdekedja för att fastställa dessa företags storlek. Ingen ytterligare kontroll från det rapporterande företaget bör vara nödvändig. Det rapporterande företaget bör dock inte förlita sig på en egenangiven storlek som det vet, eller rimligen kan förväntas veta, är uppenbart felaktig. När rapporterande företag försöker inhämta information om sin värdekedja bör de förbjudas att kräva information som överskrider vissa gränser från skyddade företag. Dessa gränser bör återspegla de gränser som anges i de frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som ska antas av kommissionen. Samtidigt bör skyddade företag i de rapporterande företagens värdekedja ges lagstadgad rätt att vägra att tillhandahålla information som överskrider dessa gränser. För att säkerställa att denna rätt är effektiv och för att undvika att en börda läggs på mindre företag genom att de proaktivt måste bedöma om denna rätt är tillämplig, bör rapporterande företag som väljer att begära information som överskrider dessa gränser vara skyldiga att säkerställa att skyddade företag informeras om vilken information som begärs därutöver och om deras lagstadgade rätt att vägra att tillhandahålla den. För att säkerställa proportionalitet bör tillämpningsområdet för detta ”värdekedjetak” begränsat på följande sätt: För det första bör det inte förbjuda utbyte av information på frivillig basis, såsom information som vanligtvis utbyts mellan företag inom en viss sektor.

För det andra bör det inte påverka eventuella skyldigheter, oavsett om de är avtalsenliga eller följer av unionsrätt eller nationell rätt, att tillhandahålla information som inte går utöver den information som anges i den frivilliga standarden. För det tredje bör värdekedjetaket enbart vara tillämpligt på insamling av information som görs i syfte att rapportera hållbarhetsinformation i enlighet med kraven i direktiv 2013/34/EU. Det bör inte påverka unionens krav på att genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet eller insamling av information för andra ändamål, t.ex. för det rapporterande företags riskhantering. Företag som rapporterar i enlighet med dessa begränsningar bör anses uppfylla skyldigheten att rapportera information om värdekedjan i enlighet med kraven i direktiv 2013/34/EU. Det är viktigt att rapporterande företag endast begär information från företag i sin värdekedja i den mån det är nödvändigt. Det är framför allt viktigt att de begär mindre information än vad som anges i standarderna för frivillig användning om de inte behöver all information i dessa standarder. När kvalitetsgranskningsleverantörer utarbetar uttalanden om kvalitetsgranskning bör de ta hänsyn till det skydd som ges till företag i värdekedjan. Med tanke på att all nödvändig information kanske inte alltid är tillgänglig från företag i värdekedjan bör det rapporterande företaget dessutom kunna uppfylla rapporteringskraven för information om värdekedjan genom att använda information som erhållits direkt från företag i dess värdekedja eller uppskattningar av denna information, beroende på vad som är lämpligt.

- (13) Med tanke på ändringen av den uppsättning tillämpningsdatum som anges i direktiv (EU) 2022/2464 bör direktiv 2013/34/EU ändras för att förenkla övergångsperioden på tre år och klargöra att den börjar löpa vid den tidpunkt då ett företag blir skyldigt att rapportera hållbarhetsinformation i enlighet med direktiven 2013/34/EU och (EU) 2022/2464.

- (14) Det finns omständigheter under vilka företag, med förbehåll för bestyrkande, bör tillåtas att utelämna viss information vid tillämpning av kraven på hållbarhetsrapportering. Sådana omständigheter bör fastställas och förtydligas. För det första skulle offentliggörandet av hållbarhetsinformation i vissa fall allvarligt kunna skada ett företags marknadsposition. I sådana fall bör företaget tillåtas att utesluta sådan information, förutsatt att särskilda villkor för uteslutandet är uppfyllda i syfte att säkerställa att sådana fall förblir exceptionella och att intressena hos användarna av rapporterad hållbarhetsinformation också skyddas på lämpligt sätt. I detta sammanhang orsakas det rapporterade företags marknadsposition inte någon allvarlig skada till följd av det faktum att tredjelandsföretag inte är skyldiga att rapportera samma information. För det andra bör företag ha rätt att utelämna information som motsvarar intellektuellt kapital, immateriella rättigheter, know-how, teknisk information eller innovationsresultat som skulle betecknas som företagshemligheter enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943⁸. För det tredje bör företagen kunna utelämna säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter. Slutligen kan det finnas information som bör hållas konfidentiell av skäl som inte rör kommersiell skada, affärshemligheter eller säkerhetsskyddsklassificering. Mer specifikt bör det stå företag fritt att utelämna information som ska skyddas från obehörig åtkomst eller obehörigt röjande i enlighet med andra unionsrättsakter eller nationell rätt. Dessutom bör kraven på hållbarhetsrapportering inte medföra någon skyldighet för företag att lämna information som skulle skada fysiska personers integritet eller fysiska eller juridiska personers säkerhet. Detta är särskilt viktigt i det nuvarande geopolitiska läget. Särskilt försvarsföretag behöver utrymme för en fri bedömning av behovet av att hålla inne känslig information vars röjande skulle kunna skada deras egen eller andra juridiska personers, inbegripet medlemsstaternas, säkerhet.

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 av den 8 juni 2016 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs (EUT L 157, 15.6.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj>).

- (15) Genom artikel 29c.1 i direktiv 2013/34/EU ges kommissionen befogenhet att anta begränsade standarder för hållbarhetsrapportering som specificerar den information som ska rapporteras av små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen, små och icke-komplexa institut, captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring som använder sig av undantaget om en begränsad hållbarhetsrapportering som anges i artikel 19a.6 i det direktivet. Med tanke på att små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen undantas från kraven på hållbarhetsrapportering genom det här direktivet, bör kommissionens befogenhet att anta delegerade akter för att fastställa standarder för hållbarhetsrapportering för dessa små och medelstora undantag strykas. Hänvisningar till artikel 29c i direktiv 2013/34/EU bör därför utgå ur det direktivet.
- (16) Artikel 19a.7 i direktiv 2013/34/EU tillåter små och medelstora företag, utom mikroföretag, vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen att inte tillämpa systemet för hållbarhetsrapportering under de två första år som systemet tillämpas. Eftersom små och medelstora företag utesluts från systemet för hållbarhetsrapportering genom det här direktivet, bör bestämmelsen om det tvååriga undantaget utgå.

- (17) Artikel 29a.1 i direktiv 2013/34/EU kräver att moderföretag i en koncern av en viss storlek utarbetar och offentliggör hållbarhetsrapportering på koncernnivå. Det är dock lämpligt att öka flexibiliteten när det gäller finansiella holdingföretag. I synnerhet när en grupp av denna storlek endast existerar på grund av ett finansiellt holdingföretags olika investeringar kan rapportering på koncernnivå medföra praktiska svårigheter och bördor och vara av begränsad nytta för andra marknadsaktörer. Följaktligen bör finansiella holdingföretag som är moderföretag i sådana koncerner kunna välja om de ska rapportera hållbarhetsinformation på koncernnivå eller om de ska utelämna sådan information. Det alternativet bör vara strikt begränsat mot bakgrund av dess syfte. Det bör endast vara tillämpligt om moderföretaget uppfyller definitionen av ett finansiellt holdingföretag, inbegripet kravet att inte självt direkt eller indirekt delta i förvaltningen av dotterföretagen, utan att det påverkar deras rättigheter som aktieägare. Dessa rättigheter omfattar rösträtt vid bolagsstämmor, som, beroende på nationella bolagsrättsliga regler, kan avse utnämning av ledamöter i lednings-, förvaltnings- och tillsynsorgan i de företag i vilka det finns andelar, för att säkerställa lämplig tillsyn och skydd av dessa investeringar. Dessutom bör finansiella holdingföretag endast ha denna möjlighet om de har andelar i företag vars affärsmodeller och verksamhet är oberoende av varandra. Detta utesluter fall där dotterföretagen till ett finansiellt holdingföretag företag är tätt förbundna genom sin affärsverksamhet, till exempel när ett dotterföretags verksamhet möjliggör eller direkt stöder ett annat dotterföretags verksamhet. Slutligen bör detta alternativ inte påverka eventuella rapporteringsskyldigheter som är tillämpliga för andra företag i koncernen, till exempel om ett företag i koncernen i sig omfattas av tillämpningsområdet för artikel 19a eller 29a i direktiv 2013/34/EU.

- (18) Direktiv (EU) 2022/2464 kräver att vissa företag rapporterar hållbarhetsinformation i enlighet med obligatoriska europeiska standarder för hållbarhetsrapportering (ESRS). I juli 2023 antog kommissionen en första uppsättning ESRS. För att snabbt förenkla och rationalisera hållbarhetsrapporteringen kommer kommissionen, inom sex månader från detta direktivs ikraftträdande, att anta en delegerad akt för att se över den första uppsättningen ESRS i syfte att väsentligt reformera ESRS genom att i) avlägsna de datapunkter som anses minst viktiga för allmän hållbarhetsrapportering, ii) i största möjliga utsträckning prioritera kvantitativa datapunkter framför beskrivande text, iii) ytterligare skilja mellan obligatoriska och frivilliga datapunkter, iv) ge tydliga instruktioner om hur väsentlighetsprincipen ska tillämpas för att säkerställa att företag bara är skyldiga att rapportera väsentlig information och för att minska risken för att leverantörer av kvalitetssäkringstjänster oavsiktligt uppmuntrar företag att rapportera information som inte är nödvändig eller avsätter alltför stora resurser till väsentlighetsbedömningen, v) förbättra överensstämmelsen med annan unionslagstiftning, inbegripet lagstiftning om finansiella tjänster, och vi) i största möjliga utsträckning ta hänsyn till kompatibilitet med globala standarder för hållbarhetsrapportering. Översynen kommer att klargöra bestämmelser som bedöms vara otydliga och förenkla standardernas struktur och hur de presenteras. Den kommer även att göra andra ändringar som kan anses nödvändiga mot bakgrund av erfarenheterna av att tillämpa den första uppsättningen ESRS. Standarder för hållbarhetsrapportering bör också ta hänsyn till de svårigheter som företag kan stöta på när de samlar in information från aktörer i hela sin värdekedja, särskilt från dem som inte omfattas av de krav på hållbarhetsrapportering och från leverantörer på tillväxtmarknader och i tillväxtekonomier.

- (19) Om sammansättningen av en koncern ändras under räkenskapsåret på grund av förvärv eller sammanslagningar av företag kan integreringen av dessa företag i processen för hållbarhetsrapportering för samma räkenskapsår ta ytterligare tid och medföra administrativa utmaningar. Det är därför lämpligt att göra det möjligt för det moderföretag som omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering för koncernen att senarelägga hållbarhetsrapporteringen för sådana nyförvärvade eller sammanslagna företag till det påföljande räkenskapsåret. Om ett företag lämnar en koncern under räkenskapsåret skulle det dessutom vara oproportionerligt att kräva att det moderföretag som omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering för koncernen ska tillhandahålla hållbarhetsinformation om det företaget för samma räkenskapsår. Det är därför lämpligt att göra det tillåtet för moderföretaget att inte inkludera hållbarhetsinformation om det företag som lämnat koncernen i förvaltningsberättelsen för koncernen för det räkenskapsåret. Med hänsyn till att vissa händelser som påverkar de företag som förvärvats eller slagits samman eller som lämnat koncernen ändå kan ha en effekt på koncernens inverkan på, eller risker eller möjligheter relaterade till, hållbarhetsfrågor, är det lämpligt att kräva att det moderföretag som väljer att inte tillhandahålla hållbarhetsinformation om dessa företag för ett räkenskapsår anger dessa betydande händelser i sin förvaltningsberättelse för koncernen.

- (20) Artikel 29b.1 tredje stycket i direktiv 2013/34/EU ger kommissionen befogenhet att genom delegerade akter anta sektorsspecifika rapporteringsstandarder, av vilken den första uppsättningen ska antas senast den 30 juni 2026. Denna befogenhet bör tas bort för att undvika en ökning av antalet fastställda datapunkter som företag är skyldiga att rapportera. Beroende på efterfrågan från företag som omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering enligt direktiv 2013/34/EU skulle kommissionen kunna stödja företag genom att tillhandahålla sektorsspecifik vägledning som illustrerar och underlättar tillämpningen av ESRS inom en viss sektor, inbegripet vägledning om genomförandet av bedömningen av dubbel väsentlighet som syftar till att identifiera hållbarhetsfrågor som sannolikt är väsentliga för ett genomsnittligt företag som är verksamt inom den sektorn. Sådana riktlinjer bör baseras på samråd med berörda parter. När så är lämpligt får relevanta internationella standarder beaktas.

- (21) Enligt artikel 29b.4 i direktiv 2013/34/EU får standarderna för hållbarhetsrapportering inte specificera upplysningar som skulle kräva att företag inhämtar information från små och medelstora företag i deras värdekedja som går utöver den information som ska lämnas enligt standarderna för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen. Med tanke på att små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen undantas från systemet för hållbarhetsrapportering genom det här direktivet, och i syfte att minska rapporteringsbördan för företag i värdekedjan som inte är skyldiga att hållbarhetsrapportera, bör standarderna för hållbarhetsrapportering inte specificera upplysningar som skulle kräva att företag inhämtar information från små och medelstora företag i deras värdekedja som har upp till 1 000 anställda i genomsnitt under räkenskapsåret som går utöver den information som ska lämnas enligt de frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som kan användas av företag som inte är skyldiga att hållbarhetsrapportera.

(22) Kommissionen bör ges befogenhet att anta en delegerad akt för att fastställa frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som kan användas av skyddade företag. Standarderna bör vara proportionella och relevanta med tanke på kapaciteten och egenskaperna hos dessa företag och proportionellt med tanke på företagens verksamheter i fråga om omfattning och komplexitet. Andra företag som inte är skyldiga att rapportera hållbarhetsinformation bör också kunna välja att använda dessa standarder. De frivilliga standarderna för hållbarhetsrapportering bör vara skrivna på ett förenklat språk och ta hänsyn till principen att tänka småskaligt först samt ha en modularitet som möjliggör flexibilitet och progression i rapporteringen. De frivilliga standarderna för hållbarhetsrapportering bör i största möjliga utsträckning beakta Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009⁹. Dessa standarder bör även, när så är möjligt, ange vilken struktur som ska användas för att lägga fram informationen. Fram till dess att kommissionen antar frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering kan företag som rapporterar hållbarhetsinformation frivilligt göra detta i enlighet med kommissionens rekommendation (EU) 2025/1710¹⁰, som bygger på den frivilliga standard för små och medelstora företag (VSME) som tagits fram av Efrag. För att säkerställa kontinuitet och proportionalitet bör de frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som antas av kommissionen genom en delegerad akt baseras på den rekommendationen.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) och om upphävande av förordning (EG) nr 761/2001 och kommissionens beslut 2001/681/EG och 2006/193/EG (EUT L 342, 22.12.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1221/oj>).

¹⁰ Kommissionens rekommendation (EU) 2025/1710 av den 30 juli 2025 om en frivillig standard för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag (EUT L, 2025/1710, 5.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).

- (23) För att säkerställa att de frivilliga standarderna för hållbarhetsrapportering förblir anpassade till den utveckling som är relevant för hållbarhetsrapportering bör kommissionen se över dessa standarder minst vart fjärde år. Vid genomförandet av denna översyn bör kommissionen ta vederbörlig hänsyn till utveckling som är relevant för hållbarhetsrapportering samt huruvida standarderna gör det möjligt för företag att uppnå relevanta mål, inbegripet i) tillhandahållande av information som tillgodoser databehoven hos företag som begär hållbarhetsinformation från sina leverantörer, ii) tillhandahålla information som tillgodoser finansinstituts och investerares databehov och därigenom underlättar företagets tillgång till finansiering, iii) förbättra hanteringen av hållbarhetsfrågor, inbegripet, i förekommande fall, miljömässiga och sociala aspekter såsom föroreningar och arbetstagarnas hälsa och säkerhet, på ett sätt som stärker företagets konkurrenskraft och motståndskraft samt iv) bidra till en mer hållbar och inkluderande ekonomi. Om dessa mål inte har uppnåtts bör kommissionen ändra standarderna i enlighet med detta.

- (24) Enligt artikel 29d i direktiv 2013/34/EU är företag som omfattas av kraven i artiklarna 19a och 29a i det direktivet skyldiga att utarbeta sin förvaltningsberättelse eller förvaltningsberättelse för koncernen, beroende på vad som är tillämpligt, i det enhetliga elektroniska rapporteringsformat som specificeras i artikel 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815¹¹ och märka sin hållbarhetsrapportering, inbegripet de upplysningar som föreskrivs i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852¹², i enlighet med det elektroniska rapporteringsformat som ska specificeras i den delegerade förordningen. För att göra det tydligare för företagen bör det specificeras att de, fram till dess att sådana regler om märkning av hållbarhetsrapportering antas genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815, inte bör vara skyldiga att märka sin hållbarhetsrapportering.

¹¹ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815 av den 17 december 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG vad gäller tekniska tillsynsstandarder för specificering av ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat (EUT L 143, 29.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

- (25) Enligt artikel 33.1 i direktiv 2013/34/EU har ledamöterna i ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan kollektivt ansvar för att säkerställa att vissa dokument upprättas och offentliggörs i enlighet med kraven i det direktivet. I syfte att ge företagen flexibilitet och minska deras rapporteringsbörda bör medlemsstaterna kunna föreskriva att det kollektiva ansvar som innehas av ledamöterna i ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan för att uppfylla kraven i det direktivet när det gäller digitalisering av förvaltningsberättelsen är begränsat till att offentliggöra den i det enhetliga elektroniska rapporteringsformatet, inbegripet märkningen av hållbarhetsrapporteringen i förvaltningsberättelsen.

- (26) Enligt artikel 40a.1 fjärde och femte styckena i direktiv 2013/34/EU ska vissa dotterföretag i unionen som tillhör ett tredjelandsföretag som genererar en nettoomsättning i unionen på över 150 000 000 EUR eller, om det inte finns några sådana dotterföretag, filialer i unionen till ett tredjelandsföretag som genererar en nettoomsättning på över 40 000 000 EUR, offentliggöra och tillgängliggöra hållbarhetsinformation på koncernnivå eller, om detta inte är tillämpligt, på individuell nivå, i tredjelandsföretaget. För att minska bördan för tredjelandsföretag i en liknande proportion som den minskade bördan för företag som omfattas av artiklarna 19a och 29a i det direktivet bör tröskelvärdet för tredjelandsföretagets nettoomsättning höjas från 150 000 000 EUR till 450 000 000 EUR. För att minska bördan bör dessutom den storlek som krävs för att ett tredjelandsföretags dotterföretag och filial ska omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2013/34/EU när det gäller hållbarhetsrapportering också anpassas. Tröskelvärdet för nettoomsättning för tredjelandsföretagets dotterföretag och filial bör fastställas till 200 000 000 EUR. Rapporteringskraven för tredjelandsföretagets dotterföretag eller filial enligt artikel 40a skiljer sig från rapporteringskraven för företag enligt artiklarna 19a och 29a. Det dotterföretag eller den filial till tredjelandsföretaget som omfattas av artikel 40a är endast skyldigt att offentliggöra och tillgängliggöra den hållbarhetsrapport som tillhandahålls av tredjelandsföretaget, medan företag som omfattas av artiklarna 19a och 29a är skyldiga att rapportera för egen räkning. Det är därför inte nödvändigt att tillämpa samma tröskelvärden vid fastställandet av vilka dotterföretag eller filialer som omfattas av rapporteringskraven enligt artikel 40a och vilka företag som omfattas av rapporteringskraven enligt artiklarna 19a och 29a. För att säkerställa lika villkor bör dessutom tredjelandsföretags moderföretag som är finansiella holdingföretag vars dotterföretags affärsmodeller och verksamhet är oberoende av varandra tillåtas att inte offentliggöra och tillgängliggöra en hållbarhetsrapport i enlighet med artikel 40a.

- (27) För att säkerställa att företag kan få tillgång till praktisk information om tillämpningen av obligatoriska och frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering i enlighet med direktiv 2013/34/EU, och för att minska bördan av att tillämpa dessa standarder för hållbarhetsrapportering, bör kommissionen tillhandahålla en särskild onlineportal. Den särskilda onlineportalen bör ge tillgång till information, vägledning och stöd, inbegripet relevanta mallar, avseende dessa standarder för hållbarhetsrapportering. Den särskilda onlineportalen bör vara sammankopplad med stödåtgärder online som tillhandahålls av medlemsstaterna, om sådana finns, för att ta hänsyn till nationella förhållanden.
- (28) För att minska den administrativa börda som uppfyllandet av kraven på hållbarhetsrapportering medför, främst i samband med företags datainsamling, databehandling och datadelning mellan företag, bör kommissionen lägga fram en rapport om initiativ som gör det möjligt för företag att samla in, behandla och utbyta data på ett säkert, sömlöst och automatiserat sätt. Detta bör inbegripa tillhandahållande av harmoniserade, standardiserade och strukturerade digitala dataformat för effektivt utbyte av verksamhetsdata mellan företag, såsom elektroniska fakturor eller digitala VSME-rapporter, fastställande av tekniska minimikrav för digitala system som används för hantering och rapportering av hållbarhetsdata för att säkerställa interoperabilitet, säkerställa tillgång till tillförlitliga och kvalificerade data, och säkerställa möjligheten att dela data genom en öppen och gemensam unionsinfrastruktur för datautbyte.

- (29) För att anpassa tröskelvärdena för nettoomsättning för företag som ska omfattas av krav på hållbarhetsrapportering, eftersom inflationen med tiden kommer att urholka deras verkliga värde, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen. Det är särskilt viktigt att kommissionen under sitt förberedande arbete genomför lämpliga samråd, inbegripet på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹³. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (30) I artikel 5.2 första stycket i direktiv (EU) 2022/2464 anges de datum från och med vilka medlemsstaterna ska tillämpa kraven på hållbarhetsrapportering i direktiv 2013/34/EU, med olika datum beroende på det berörda företags storlek. Med tanke på att endast företag med en nettoomsättning på mer än 450 000 000 EUR och i genomsnitt över 1 000 anställda under räkenskapsåret på koncernnivå, enligt vad som är lämpligt, omfattas av krav på hållbarhetsrapportering, bör kriterierna för att fastställa tillämpningsdatumen anpassas och hänvisningen till små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen bör strykas.

¹³ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

- (31) Det är viktigt att säkerställa rättssäkerhet när det gäller begränsningen av tillämpningsområdet av vilka företag som omfattas av krav på hållbarhetsrapportering, särskilt när det gäller det personliga tillämpningsområdet för de bestämmelser som är relevanta vid varje tidpunkt. Artikel 5.2 första stycket a i direktiv (EU) 2022/2464, som avser den första gruppen företag som omfattas av det direktivet, bör därför ändras så att tillämpningen begränsas till tre räkenskapsår från och med den 1 januari 2024. För räkenskapsår som börjar den 1 januari 2027 eller senare bör artikel 5.2 första stycket b i direktiv (EU) 2022/2464, som avser den andra gruppen företag som omfattas av det direktivet, tillämpas. Företag som omfattas av artikel 5.2 första stycket led a i det direktivet, men inte av led b, i dess lydelse enligt det här direktivet, kommer därför inte att omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv från och med de räkenskapsår som börjar den 1 januari 2027 eller senare. För att bördan ska minskas så snabbt som möjligt bör medlemsstaterna dock kunna undanta sådana företag från rapporteringsskyldigheterna för de räkenskapsår som inleds mellan den 1 januari 2025 och den 31 december 2026. Medlemsstaterna är skyldiga att genomföra detta undantag på ett sätt som säkerställer efterlevnad av rättssäkerhetsprincipen.

- (32) I artikel 5.2 tredje stycket i direktiv (EU) 2022/2464 anges de datum från och med vilka medlemsstaterna ska tillämpa kraven på hållbarhetsrapportering i direktiv 2004/109/EG, med olika datum beroende på de berörda emittenternas storlek. Med tanke på att endast företag med en nettoomsättning på mer än 450 000 000 EUR och i genomsnitt över 1 000 anställda under räkenskapsåret på koncernnivå, enligt vad som är lämpligt, omfattas av krav på hållbarhetsrapportering, bör kriterierna för att fastställa tillämpningsdatumen anpassas och hänvisningen till små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen bör strykas.

- (33) Det är viktigt att säkerställa rättssäkerhet när det gäller begränsningen av tillämpningsområdet vad gäller vilka emittenter som omfattas av krav på hållbarhetsrapportering, särskilt när det gäller det personliga tillämpningsområdet för de bestämmelser som är relevanta vid varje tidpunkt. Artikel 5.2 tredje stycket a i direktiv (EU) 2022/2464, som avser den första gruppen emittenter som omfattas av det direktivet, bör därför ändras så att tillämpningen begränsas till tre räkenskapsår från och med den 1 januari 2024. För räkenskapsår som börjar den 1 januari 2027 eller senare bör artikel 5.2 tredje stycket b i direktiv (EU) 2022/2464, som avser den andra gruppen företag som omfattas av det direktivet, tillämpas. Emittenter som omfattas av artikel 5.2 tredje stycket led a i det direktivet, men inte av led b, i dess lydelse enligt det här direktivet, kommer därför inte att omfattas av detta direktiv från och med de räkenskapsår som börjar den 1 januari 2027 eller senare. För att bördan ska minskas så snabbt som möjligt bör medlemsstaterna dock kunna undanta sådana emittenter från rapporteringsskyldigheterna för de räkenskapsår som inleds mellan den 1 januari 2025 och den 31 december 2026. Medlemsstaterna är skyldiga att genomföra detta undantag på ett sätt som säkerställer efterlevnad av rättssäkerhetsprincipen.

- (34) På grund av ändringen av tillämpningsområdet för vilka företag som omfattas av skyldigheter avseende hållbarhetsrapportering, bör bestämmelserna om översyn och rapportering i direktiv (EU) 2022/2464 anpassas. För att säkerställa unionens mål att göra det möjligt att lämna tillräckliga data om företagens hållbarhet bör kommissionen bedöma om det nya tillämpningsområdet för direktiv (EU) 2022/2464, i dess lydelse enligt det här direktivet, är lämpligt. Det är lämpligt att denna bedömning särskilt baseras på en analys av behovet av hållbarhetsdata för att mobilisera privata investeringar för målen inom ramen för den europeiska gröna given, å ena sidan, och hållbarhetsrapporteringens inverkan på unionsföretags konkurrenskraft, å andra sidan. Det är också viktigt att översynen tar hänsyn till den bästa praxis som utvecklats och företagens faktiska beredskap att lämna hållbarhetsupplysningar enligt direktiv (EU) 2022/2464. I detta syfte och mot bakgrund av proportionalitetsprincipen är det viktigt att kommissionen, när den överväger en eventuell utvidgning av tillämpningsområdet, överväger om denna utvidgning ska vägas mot möjligheten att inrätta ett förenklat rapporteringssystem.
- (35) Direktiv (EU) 2024/1760 ska inte utgöra grund för att sänka den nivå av skydd för vissa rättigheter och intressen som föreskrivs i medlemsstaternas nationella rätt eller i kollektivavtal som är tillämpliga vid tidpunkten för antagandet av det direktivet. Detta bör dock inte hindra medlemsstaterna från att anpassa nationell lagstiftning om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet som är tillämplig vid tidpunkten för antagandet av direktiv (EU) 2024/1760, vid genomförandet av det direktivet, i syfte att öka eller säkerställa dess anpassning till det direktivet, särskilt dess tillämpningsområde.

- (36) Direktiv (EU) 2024/1760 syftar inte till att tillhandahålla en övergripande ram för skydd av de mänskliga rättigheterna eller miljön i samband med företagets verksamhet. I stället syftar det till att harmonisera nationell rätt om allmänna skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet för sådana företag och ansvar i detta avseende, för att på så sätt säkerställa att företag som är verksamma på den inre marknaden bidrar till hållbar utveckling.
- Förfaranden för tillbörlig aktsamhet kompletterar, snarare än ersätter, de specifika rättsliga skyldigheter som direkt eller indirekt skyddar de mänskliga rättigheterna eller miljön.
- Dessa specifika rättsliga skyldigheter omfattar, bland många andra exempel, de som härrör från arbetsrätt, lagstiftning om arbetstid och jämställdhet, lagstiftning om hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, inbegripet hanteringen av farliga material, byggstandarder och lagstiftning om byggnadsområden samt lagstiftning som reglerar produkt- eller livsmedelssäkerhet. Alla sådana rättsliga skyldigheter faller utanför tillämpningsområdet för direktiv (EU) 2024/1760, i den mån de inte fastställer allmänna skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet. För att öka rättssäkerheten och säkerställa att den nödvändiga regleringsfriheten uttryckligen bevaras bör direktiv (EU) 2024/1760 ändras i syfte att ytterligare klargöra gränserna för direktivets tillämpningsområde.

(37) I direktiv (EU) 2024/1760 fastställs omfattande skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet för vissa företag. På grund av detta är dess tillämpningsområde begränsat till särskilt stora företag. I rapporten om *EU:s framtida konkurrenskraft* identifierades dock regelverket för tillbörlig aktsamhet som en stor källa till regelbördor, och i detta sammanhang drogs slutsatsen att det fanns ett behov av att i större utsträckning beakta storleken på de företag som påverkas av reglering. Dessutom kan målen med direktiv (EU) 2024/1760 bäst uppnås när det gäller de allra största företagen, som har störst inflytande över sina värdekedjor, den största inverkan på mänskliga rättigheter och miljön och de största resurserna för att kunna genomföra regler om tillbörlig aktsamhet på ett omsorgsfullt sätt. Av alla dessa skäl, och i linje med det mycket viktiga förenklingsmålet, bör tillämpningsområdet för direktiv (EU) 2024/1760 minskas. Tröskelvärdet för omsättning på 450 000 000 EUR bör höjas till 1 500 000 000 EUR, och tröskelvärdet på 1 000 anställda bör höjas till 5 000 anställda. I enlighet med detta bör tröskelvärdena för företag som har ingått franchise- eller licensavtal höjas till 75 000 000 EUR såvitt avser royaltyer och 275 000 000 EUR såvitt avser omsättning.

(38) Artikel 4.1 i direktiv (EU) 2024/1760 förbjuder medlemsstaterna att i sin nationella rätt införa bestämmelser inom det område som omfattas av det direktivet som fastställer skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet i fråga om mänskliga rättigheter och miljö som avviker från dem som fastställs i särskilda bestämmelser i det direktivet. För att säkerställa att medlemsstaterna inte går längre än vad som anges i det direktivet och undvika ett splittrat regelverk som leder till rättsosäkerhet och onödig börda bör den fullständiga harmoniseringen av bestämmelserna i direktiv (EU) 2024/1760 utvidgas till att omfatta ytterligare bestämmelser som reglerar de centrala aspekterna av förfarandet för tillbörlig aktsamhet. Detta omfattar i synnerhet identifieringsskyldigheten, skyldigheten att prioritera negativa effekter, skyldigheten att hantera negativa effekter som har eller borde ha identifierats, skyldigheten att inrätta ett klagomålsförfarande och en underrättelsemekanism, skyldigheten att övervaka åtgärder för tillbörlig aktsamhet och skyldigheten att rapportera om de frågor som omfattas av det direktivet. Samtidigt bör medlemsstaterna fortsatt ha möjlighet att införa strängare bestämmelser om andra aspekter och bestämmelser om tillbörlig aktsamhet som är mer specifika vad gäller det mål eller det område som omfattas. Sådana bestämmelser inkluderar bestämmelser i nationell rätt som reglerar specifika negativa effekter eller specifika verksamhetsområden, i syfte att uppnå en annan skyddsnivå för mänskliga, sysselsättningsmässiga och sociala rättigheter, miljön eller klimatet. För att öka rättssäkerheten och säkerställa nödvändig regleringsfrihet, särskilt när det gäller framväxande specifika risker för vilka skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet kan vara viktiga, bör det klargöras att sådana bestämmelser inkluderar skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet när det gäller specifika produkter, tjänster eller situationer. Omvänt utgör nationella regler som går utöver ett specifikt mål eller område, till exempel genom reglering av förfarandet för tillbörlig aktsamhet i allmänhet eller reglering av tillbörlig aktsamhet i en hel sektor, inte sådana bestämmelser.

- (39) Enligt artikel 5 i direktiv (EU) 2024/1760 är medlemsstaterna skyldiga att säkerställa att stora företag över en viss storlek visar tillbörlig aktsamhet i fråga om mänskliga rättigheter och miljö. Enligt artikel 8 i det direktivet ska dessa företag vidta lämpliga åtgärder för att identifiera och bedöma negativa effekter, med beaktande av relevanta riskfaktorer. Företag bör vara skyldiga att genomföra ett sonderingsförfarande, utslutande på grundval av rimligen tillgänglig information, för att identifiera allmänna områden i deras egen verksamhet, deras dotterföretags verksamhet och, när det gäller deras verksamhetskedjor, deras affärspartners verksamhet där negativa effekter mest sannolikt kan uppstå. När företagen genomför sonderingsförfarandet är de inte skyldiga att systematiskt identifiera negativa effekter på enhetsnivå, utan är snarare skyldiga att omfatta allmänna områden. I sonderingsförfarandet bör företagen endast förlita sig på information som de rimligen har tillgång till, vilket som en allmän regel kommer att utsluta att de begär information från affärspartner. Företagen har dock flexibilitet när det gäller att bedöma vilken information som rimligen är tillgänglig för dem.

- (40) På grundval av resultaten av sonderingsförfarandet bör företag vara skyldiga att göra en ingående bedömning på de områden där det har konstaterats att negativa effekter mest sannolikt kan uppstå och bli allvarligast. Företagen bör inte vara skyldiga att begära information från affärspartner om inga sannolika och allvarliga risker har identifierats. Den fördjupade bedömningen bör syfta till att korrekt och tillförlitlig information erhålls, särskilt om de identifierade negativa effekternas art, omfattning, orsaker, allvarlighetsgrad och sannolikhet, för att företaget i förekommande fall ska kunna genomföra prioriteringen av identifierade faktiska och potentiella negativa effekter i enlighet med direktiv (EU) 2024/1760 och vidta lämpliga åtgärder för att hantera dem i enlighet med det direktivet. För att ge företag ytterligare flexibilitet bör ett företag som har identifierat negativa effekter som är lika sannolika eller lika allvarliga på flera områden ha möjlighet att prioritera bedömningen av negativa effekter som involverar direkta affärspartner. Företag är endast skyldiga att vidta lämpliga åtgärder för att identifiera negativa effekter. De är således inte skyldiga att identifiera alla negativa effekter i sin verksamhet, sina dotterbolags verksamhet och sina affärpartners verksamhet. I vissa fall skulle detta kunna leda till att sådana effekter inte identifieras och därför inte förhindras, begränsas, stoppas eller minimeras, trots att företaget till fullo har uppfyllt sina skyldigheter enligt direktiv (EU) 2024/1760. Av detta följer att företag inte skulle åläggas sanktioner enligt det direktivet för sådana effekter.

- (41) För att begränsa nedsippringseffekten på andra företag, inbegripet små och medelstora företag och små midcap-bolag bör, i samband med den ingående bedömningen av affärspartner, företag som omfattas av direktiv (EU) 2024/1760 endast begära information från affärspartner när denna information är nödvändig. Det är viktigt att varje begäran är riktad, rimlig och proportionerlig. När det gäller affärspartner med färre än 5 000 anställda bör företagen begära information endast om informationen inte rimligen kan erhållas på annat sätt, till exempel från information de har eller från andra källor.
- (42) Enligt artikel 8.3 i direktiv (EU) 2024/1760 ska medlemsstaterna säkerställa att företagen, för att identifiera och bedöma de negativa effekterna, har rätt att använda lämpliga resurser, inbegripet oberoende rapporter och information som samlats in genom den underrättelsemekanism och det klagomålsförfarande som föreskrivs i det direktivet. För att minska efterlevnadsrelaterade bördor för företag och relevanta affärspartner bör det specificeras att digitala lösningar samt branschinitiativ och flerpartsinitiativ också skulle kunna utgöra lämpliga resurser. Företag bör därför kunna inhämta nödvändig information genom branschinitiativ och flerpartsinitiativ för att undvika att information begärs mer än en gång. Företag bör dock också kunna inhämta informationen individuellt.

- (43) Eftersom negativa effekter bör prioriteras efter allvarlighetsgrad och sannolikhet och hanteras gradvis bör ett företag inte åläggas sanktioner enligt direktiv (EU) 2024/1760 om det inte är möjligt att samtidigt och i full utsträckning hantera alla negativa effekter som det har identifierat.
- (44) Företag kan befinna sig i en situation där deras produktion i hög grad är beroende av insatsvaror från en eller flera specifika leverantörer. Om en sådan leverantörs affärsverksamhet är kopplad till allvarliga negativa effekter, till exempel barnarbete eller betydande miljöskada, och företaget utan framgång har vidtagit alla åtgärder för tillbörlig aktsamhet för att komma till rätta med sådana effekter, bör företaget som en sista utväg avbryta affärsförbindelsen men fortsätta att arbeta tillsammans med leverantören för att hitta en lösning, om möjligt genom att dra nytta av den ökade hävstångseffekt som är en följd av avbrottet. Avbrottet bör upphöra när den negativa effekten åtgärdas.

- (45) För att minska företagens börda och se till att samarbetet med berörda parter blir mer proportionellt bör företagen endast vara skyldiga att samarbeta med arbetstagare och deras representanter (inklusive fackföreningar) samt individer och samhällen vars rättigheter eller intressen påverkas eller skulle kunna påverkas direkt av företags, dess dotterföretags och dess affärspartners produkter, tjänster och verksamhet och vilka har en direkt koppling till den specifika etappen i det förfarande för tillbörlig aktsamhet som genomförs. Detta omfattar individer eller samhällen i närheten av anläggningar som drivs av affärspartner om dessa individer eller samhällen påverkas direkt av föreningar, eller ursprungsbefolkningar vars rätt till mark eller resurser påverkas direkt av hur en affärspartner förvärvar, utvecklar eller på annat sätt använder mark, skogar eller vatten. Dessutom bör samarbete med berörda parter endast vara ett krav i vissa delar av förfarandet för tillbörlig aktsamhet, närmare bestämt i identifieringsetappen, när handlingsplaner och förstärkta handlingsplaner utarbetas och när avhjälpande åtgärder utföras.
- (46) För att minska företagens administrativa bördor bör kommissionens anta allmänna riktlinjer för tillbörlig aktsamhet senast den 26 juli 2027. Samtidigt bör det datum då direktiv (EU) 2024/1760 blir tillämpligt på alla företag senareläggas till den 26 juli 2029. Detta tvååriga intervall bör ge företagen tillräckligt med tid för att de ska kunna ta hänsyn till den praktiska vägledningen och bästa praxis i kommissionens riktlinjer när de genomför åtgärder för tillbörlig aktsamhet.

- (47) Bestämmelserna i direktiv (EU) 2024/1760 om omställningsplanen för begränsning av klimatförändringar har bedömts vara oproportionerliga, särskilt på grund av den administrativa bördan för företag och behöriga myndigheter, och skulle kunna leda till rättsosäkerhet. Det är nödvändigt att upphäva dessa bestämmelser för att rationalisera skyldigheterna och stödja ett mer målinriktat och effektivt genomförande av det direktivet.

(48) Enligt artikel 27.1 i direktiv (EU) 2024/1760 måste medlemsstaterna fastställa effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner. Enligt artikel 27.2 i det direktivet ska medlemsstaterna vid beslut om huruvida sanktioner ska åläggas, och vid fastställandet av typen av sanktion och lämplig nivå på denna, ta vederbörlig hänsyn till en rad faktorer som avgör överträdelsens allvar samt försvårande eller förmildrande omständigheter. Enligt artikel 27.4 i det direktivet ska medlemsstaterna, när de ålägger ekonomiska sanktioner, basera dem på det berörda företags globala nettoomsättning. Det kravet förefaller emellertid onödigt och skulle kunna misstolkas som ett krav på att ekonomiska sanktioner endast eller i första hand ska grunda sig på den globala nettoomsättningen. I stället, i enlighet med kravet på att sanktioner ska vara effektiva, proportionella och avskräckande, ska tillsynsmyndigheterna ta vederbörlig hänsyn till den globala nettoomsättningen eller, för företag som tillhör en koncern, den globala nettoomsättningen för det yttersta moderföretaget, jämfört med en rad faktorer som anges i artikel 27.2 i det direktivet. Kravet på att ekonomiska sanktioner ska baseras på den globala nettoomsättningen bör därför strykas. Omvänt bör medlemsstaterna, för att säkerställa lika villkor i hela unionen och i linje med harmoniseringsmålet, vara skyldiga att fastställa en enhetlig övre gräns för ekonomiska sanktioner på 3 % av den globala nettoomsättningen. Tillämpningen av denna övre gräns på företag som tillhör koncerner bör klargöras. I syfte att göra efterlevnadskontrollen mer samstämmig inom unionen bör dessutom kommissionen i samarbete med medlemsstaterna utarbeta riktlinjer för att hjälpa tillsynsmyndigheterna att fastställa nivån på sanktioner.

- (49) För att bättre uppnå syftet med subsidiaritetsprincipen bör det särskilda unionsomfattande systemet för ansvar som för närvarande föreskrivs i direktiv (EU) 2024/1760 avskaffas. Samtidigt bör medlemsstaterna, i linje med både internationell rätt och unionsrätten, vara skyldiga att säkerställa att de som drabbas av negativa effekter har effektiv tillgång till rättslig prövning och garanteras rätten till ett effektivt rättsmedel, i enlighet med artikel 2.3 i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, artikel 8 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, artikel 9.3 i konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor (Århuskonventionen) och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Medlemsstaterna bör därför säkerställa att de som drabbats kan få full ersättning i fall där ett företag hålls ansvarigt för underlåtenhet att uppfylla kraven på tillbörlig aktsamhet i direktiv (EU) 2024/1760 och denna underlåtenhet orsakade skada. Denna ersättning bör beviljas i enlighet med principerna om effektivitet och likvärdighet. Mot bakgrund av de olika regler och traditioner som finns på nationell nivå när det gäller grupptalan bör det särskilda krav i det avseendet som anges i direktiv (EU) 2024/1760 strykas.

En sådan strykning påverkar inte eventuella bestämmelser i tillämplig nationell rätt som tillåter att en fackförening, en icke-statlig människorätts- eller miljöorganisation, en annan icke-statlig organisation eller en nationell människorättsinstitution väcker talan för att hävda rättigheterna för den person som påstår sig ha lidit skada eller stöder talan som väckts av en sådan person. Dessutom bör av samma skäl kravet på att medlemsstaterna ska säkerställa att reglerna om ansvar är internationellt tvingande i fall där det inte är medlemsstatens nationella rätt som är tillämplig rätt i förhållande till sådana anspråk, strykas. En sådan strykning begränsar inte medlemsstaternas möjlighet att föreskriva att de bestämmelser i nationell rätt som införlivar i direktiv (EU) 2024/1760 är internationellt tvingande bestämmelser i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007¹⁴ i fall där det inte är en medlemsstats nationella rätt som är tillämplig rätt i förhållande till sådana anspråk.

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II) (EUT L 199, 31.7.2007, s. 40, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2007/864/oj>).

- (50) Enligt artikel 36.1 i direktiv (EU) 2024/1760 ska kommissionen senast den 26 juli 2026 lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om nödvändigheten i att fastställa ytterligare krav på tillbörlig aktsamhet i fråga om hållbarhet som är anpassade till reglerade finansiella företag med avseende på tillhandahållandet av finansiella tjänster och investeringsverksamhet, samt alternativ till sådana krav på tillbörlig aktsamhet och deras effekter. Eftersom tidsfristen för sådan översyn inte lämnar tillräckligt tidsmässigt utrymme för att ta hänsyn till erfarenheterna av det nyligen inrättade allmänna regelverket för tillbörlig aktsamhet, bör bestämmelserna om översyn och rapportering i direktiv (EU) 2024/1760 ändras.
- (51) Tidsfristen för införlivande bör senareläggas med ett år och de datum från och med vilka medlemsstaterna ska tillämpa direktiv (EU) 2024/1760 bör harmoniseras för alla företag inom tillämpningsområdet för det direktivet, så att företagen får mer tid att förbereda sig inför kraven i det direktivet. Dessutom bör flera andra datum i det direktivet ändras för att återspegla denna senareläggning med ett år samt den senareläggning som anges i direktiv (EU) 2025/794.
- (52) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(53) Direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1
Ändringar av direktiv 2006/43/EG

Direktiv 2006/43/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.4 ska ersättas med följande:

”4. Medlemsstaternas behöriga myndigheter får som revisionsföretag endast godkänna företag som uppfyller följande villkor:

- a) Fysiska personer som utför lagstadgad revision för ett revisionsföretags räkning ska minst uppfylla villkoren avseende lagstadgad revision i artiklarna 4, 6.1, 7.1, 8.1, 8.2, 9 och artikel 10.1 första stycket samt artiklarna 11 och 12 i detta direktiv och ha godkänts som lagstadgade revisorer i den berörda medlemsstaten.

- b) En majoritet av rösträtterna i ett företag måste innehas av revisionsföretag som har godkänts i någon medlemsstat eller av fysiska personer som minst uppfyller villkoren avseende lagstadgad revision i artiklarna 4, 6.1, 7.1, 8.1 8.2, 9 och artikel 10.1 första stycket samt artiklarna 11 och 12 i detta direktiv. Medlemsstaterna får föreskriva att sådana fysiska personer även ska ha godkänts i någon annan medlemsstat. När det gäller lagstadgad revision av kooperativ, sparbanker och liknande enheter som avses i artikel 45 i direktiv 86/635/EEG, eller ett dotterföretag eller en rättslig efterträdare till ett kooperativ, en sparbank eller en liknande enhet som avses i artikel 45 i direktiv 86/635/EEG, får medlemsstaterna fastställa andra, särskilda bestämmelser om rösträtter.
- c) I företagets förvaltnings- eller ledningsorgan ska en majoritet på högst 75 % utgöras av revisionsföretag som har godkänts i någon medlemsstat eller av fysiska personer som minst uppfyller villkoren avseende lagstadgad revision i artiklarna 4, 6.1, 7.1, 8.1 8.2, 9 och artikel 10.1 första stycket samt artiklarna 11 och 12 i detta direktiv. Medlemsstaterna får föreskriva att sådana fysiska personer även ska ha godkänts i någon annan medlemsstat. Om ett sådant organ endast har två ledamöter ska en av dessa minst uppfylla villkoren i detta led.

d) Företaget ska uppfylla villkoret i artikel 4.

Medlemsstaterna får ange ytterligare villkor endast med avseende på led c. Sådana villkor ska stå i proportion till de mål som eftersträvas och får inte gå utöver vad som är absolut nödvändigt.”

2. I artikel 24b.1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att ett revisionsföretag som utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering utser minst en nyckelpartner för hållbarhet som minst uppfyller villkoren i artiklarna 4 och 6–12 och som godkänts som lagstadgad revisor i den berörda medlemsstaten. Denna nyckelpartner för hållbarhet får vara en nyckelrevisor.

Revisionsföretaget ska förse nyckelpartneren för hållbarhet med tillräckliga resurser och med personal som har den kompetens och förmåga som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter på lämpligt sätt.”

3. Artikel 26a.3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen ska senast den 1 juli 2027 anta delegerade akter i enlighet med artikel 48a för att komplettera detta direktiv i syfte att tillhandahålla kvalitetsgranskningsstandarder för begränsad säkerhet som fastställer de åtgärder som revisorn eller revisorerna och revisionsföretaget eller revisionsföretagen ska vidta för att dra slutsatser om kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering, inbegripet uppdragsplanering, risköversvägande och riskrespons, och vilken typ av slutsatser som ska ingå i kvalitetsgranskningsrapporten om hållbarhetsrapportering eller, när så är lämpligt, i revisionsberättelsen.

Kommissionen ska anta de kvalitetsgranskningsstandarder för begränsad säkerhet som avses i första stycket och säkerställa att de

- a) har utvecklats genom ett korrekt vederbörligt förfarande, med offentlig tillsyn och transparens,
- b) bidrar med en hög grad av trovärdighet och kvalitet till den årliga hållbarhetsrapporteringen eller hållbarhetsrapporteringen för koncernen, och
- c) bidrar till unionens allmänna bästa.”

4. Artikel 45 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 5 andra stycket ska led a ersättas med följande:
 - ”a) majoriteten av ledamöterna i förvaltnings- eller ledningsorganet för revisionsföretaget från ett tredjeland uppfyller krav som är likvärdiga med kraven i artiklarna 4–10, med undantag av artiklarna 7.2, 8.3 och 10.1 andra stycket,”

b) Följande punkt ska införas:

”5b. Medlemsstaterna ska inte tillämpa punkterna 1–5a avseende kvalitetsgranskningsrapporter om årlig hållbarhetsrapportering eller hållbarhetsrapportering för koncernen som utfärdas för räkenskapsår som börjar under perioden 1 januari 2025–31 december 2030 om den berörda revisorn eller det berörda revisionsföretaget från ett tredjeland förser medlemsstaternas behöriga myndigheter med följande:

- a) Namn och adress för revisorn eller revisionsföretaget från ett tredjeland och information om dess juridiska struktur.
- b) Förklaringen om att den revisor från ett tredjeland som undertecknar kvalitetsgranskningsrapporten har förvärvat kunskap om hållbarhetsrapportering och kvalitetsgranskning av denna samt information om nivån på denna kunskap.
- c) Om revisorn eller revisionsföretaget från ett tredjeland tillhör ett nätverk, en beskrivning av detta nätverk.
- d) De kvalitetsgranskningsstandarder och krav på opartiskhet och självständighet som har tillämpats på den berörda kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering.
- e) En beskrivning av det interna system för kvalitetskontroll som revisionsföretaget från ett tredjeland har och som omfattar kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering.

- f) En uppgift om huruvida och när den senaste kvalitetskontrollen av den revisor eller det revisionsföretag från ett tredjeland som ansvarar för kvalitetsgranskningsuppdragen avseende hållbarhet utfördes och nödvändig information om resultatet av denna kvalitetskontroll.

Efter att ha mottagit den information som förtecknas i första stycket ska medlemsstatens behöriga myndigheter registrera den berörda revisorn eller det berörda revisionsföretaget från ett tredjeland för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering och klargöra att registreringen gjorts enligt de övergångsregler om registrering som anges i första stycket. Om någon del av den information som förtecknas i första stycket inte tillhandahålls av den berörda revisorn eller det berörda revisionsföretaget från ett tredjeland får medlemsstatens behöriga myndigheter inte registrera den revisorn eller det revisionsföretaget från ett tredjeland.”

5. I artikel 48a.2 ska andra stycket ersättas med följande:

”Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 26a.3 ska ges till kommissionen tills vidare.”

Artikel 2
Ändringar av direktiv 2013/34/EU

Direktiv 2013/34/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”De samordningsåtgärder som föreskrivs i artiklarna 19a, 29a, 29d, 30 och 33, artikel 34.1 andra stycket aa, artikel 34.2 och 34.3 samt artikel 51 i detta direktiv ska också tillämpas på medlemsstaternas lagar och andra författningar för följande företag, oavsett deras juridiska form, förutsatt att de företagen är företag som på balansdagen har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR och i genomsnitt har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret.”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. De samordningsåtgärder som föreskrivs i artiklarna 19a, 29a och 29d ska inte tillämpas på Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF), som inrättats genom EFSF-ramavtalet, eller på finansiella produkter som förtecknas i artikel 2.12 b och f i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088*.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2088/oj>).”

2. Artikel 3.13 ska ersättas med följande:

”13. För att ta hänsyn till effekterna av inflationen ska kommissionen minst vart femte år genom delegerade akter i enlighet med artikel 49 se över och, där så är lämpligt, ändra de tröskelvärden som avses i följande bestämmelser, med beaktande av inflationsmått som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*:

- a) Punkterna 1–7 i denna artikel.
- b) Artikel 19.1 fjärde stycket, artikel 19a.1 första stycket och artikel 29a.1 första stycket.
- c) Artikel 40a.1 andra, fjärde och femte styckena.”

3. I artikel 19.1 ska fjärde stycket ersättas med följande:

”Företag som på balansdagen har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR och i genomsnitt har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret ska rapportera information om de immateriella nyckelresurserna och redogöra för hur sådana resurser är en grundläggande förutsättning för företagets affärsmodell och hur sådana resurser är en källa till värdeskapande för företaget.”

4. Artikel 19a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

”Företag som på balansdagen har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR och i genomsnitt har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret ska i förvaltningsberättelsen inkludera information som behövs för att förstå företagets inverkan på hållbarhetsfrågor och information som behövs för att förstå hur hållbarhetsfrågor påverkar företagets utveckling, resultat och ställning.”

b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Följande stycken ska införas efter första stycket:

”I tredje, fjärde och femte styckena gäller följande definitioner:

- a) *rapporterande företag*: ett företag som är skyldigt att rapportera enligt punkt 1 i denna artikel.
- b) *skyddat företag*: ett företag som
 - i) på balansdagen i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under det föregående räkenskapsåret, och
 - ii) finns i ett rapporterande företags värdekedja.
- c) *frivilliga standarder*: de standarder för frivillig användning som avses i artikel 29ca.

Rapporterande företag får förlita sig på en egenförsäkran från företag i deras värdekedja för att fastställa huruvida de är skyddade företag. Rapporterande företag ska inte vara skyldiga att vidta åtgärder för att kontrollerainformationen i en sådan egenförsäkran. De får dock inte förlita sig på egenförsäkran om de vet, eller rimligen kan förväntas veta, att försäkran är uppenbart felaktig.

Skyddade företag ska ha rätt att vägra att tillhandahålla information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna som svar på en begäran som gjorts med avseende på hållbarhetsrapportering i enlighet med kraven i detta direktiv. Dessutom gäller följande:

- a) När rapporterande företag upprättar avtal och andra arrangemang i syfte att uppfylla kraven på hållbarhetsrapportering i detta direktiv får de inte kräva att skyddade företag tillhandahåller information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna.
- b) En avtalsbestämmelse som strider mot led a ska inte vara bindande, dock utan att det påverkar den bindande karaktären hos övriga bestämmelser i avtalet.
- c) När ett rapporterande företag direkt eller indirekt begär information från skyddade företag med avseende på hållbarhetsrapportering enligt kraven i detta direktiv, och viss eller all denna information går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna, ska det rapporterande företaget säkerställa att skyddade företag informeras om följande:
 - i) vilken information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna, och

- ii) skyddade företags lagstadgade rätt att vägra att tillhandahålla informationen.

- d) Rapporterade företag som rapporterar nödvändig information om värdekedjan utan att rapportera eventuell information från skyddade företag som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna ska anses ha uppfyllt den skyldighet att rapportera information om värdekedjan som anges i första stycket.

Ingenting i fjärde stycket

- a) påverkar begäranden om information för andra ändamål än hållbarhetsrapportering i enlighet med kraven i detta direktiv, inbegripet begäranden i syfte att uppfylla unionens krav på företag att genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet, eller

- b) ålägger eller medför någon skyldighet för något företag i värdekedjan att tillhandahålla hållbarhetsinformation.

Under de första tre år då företaget omfattas av krav på hållbarhetsrapportering i enlighet med punkt 1, och om inte all nödvändig information om dess värdekedja finns tillgänglig, ska företaget redogöra för de ansträngningar som gjorts för att inhämta information om sin värdekedja, skälen till att inte all nödvändig information kunde erhållas och sina planer på att inhämta nödvändig information i framtiden. Efter den övergångsperioden på tre år ska företaget uppfylla rapporteringskraven för information om värdekedjan genom att använda information som erhållits direkt från företag i dess värdekedja eller uppskattningar av denna information, beroende på vad som är lämpligt.”

- ii) Andra stycket ska utgå.
- iii) Fjärde stycket ska ersättas med följande:

”Vid rapportering av den information som avses i punkterna 1 och 2 får företagen utelämna följande information:

- a) I undantagsfall, information vars röjande allvarligt skulle skada företagets marknadsposition, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
 - i) Ett sådant utelämnande hindrar inte en rättvis och balanserad förståelse av företagets utveckling, resultat och ställning, eller av dess huvudsakliga risker eller huvudsakliga konsekvenser.

- ii) Företaget har fastställt att det är omöjligt att lämna informationen på ett sätt som skulle göra det möjligt för företaget att nå målen med upplysningsskyldigheten utan att allvarligt skada dess marknadsposition, exempelvis på aggregerad basis.
 - iii) Företaget upplyser om att det har utnyttjat det undantag som fastställs i detta stycke.
 - iv) Företaget gör vid varje rapporteringsdatum en ny prövning av huruvida informationen fortfarande kan utelämnas.
- b) Information som motsvarar intellektuellt kapital, immateriella rättigheter, know-how, teknisk information eller resultat av innovation som skulle betecknas som en företagshemlighet enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943*, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
- i) Företaget upplyser om att det har utnyttjat det undantag som fastställs i detta stycke.
 - ii) Företaget gör vid varje rapporteringsdatum en ny prövning av huruvida informationen fortfarande kan utelämnas.

- c) Säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter enligt definitionen i artikel 2.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2418**, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
- i) Företaget upplyser om att det har utnyttjat det undantag som fastställs i detta stycke.
 - ii) Företaget gör vid varje rapporteringsdatum en ny prövning av huruvida informationen fortfarande kan utelämnas.
- d) Annan information som ska skyddas mot obehörig åtkomst eller obehörigt röjande på grund av skyldigheter som fastställs i andra unionsrättsakter eller i nationell rätt, eller för att skydda en fysisk persons privatliv eller säkerhet eller en juridisk persons säkerhet, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
- i) Företaget upplyser om att det har utnyttjat det undantag som fastställs i detta stycke.
 - ii) Företaget gör vid varje rapporteringsdatum en ny prövning av huruvida informationen fortfarande kan utelämnas.

-
- * Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 av den 8 juni 2016 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs (EUT L 157, 15.6.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj>).
- ** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2418 av den 18 oktober 2023 om inrättande av ett instrument för förstärkning av den europeiska försvarsindustrin genom gemensam upphandling (Edirpa) (EUT L, 2023/2418, 26.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2418/oj>).”

- c) Punkterna 6 och 7 ska utgå.
- d) Punkt 10 ska ersättas med följande:

”10. Det undantag som fastställs i punkt 9 ska också tillämpas på företag av allmänt intresse som omfattas av kraven i denna artikel.”

5. Artikel 29a ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

”Moderföretag i en koncern som på balansdagen på koncernnivå har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR och i genomsnitt över 1 000 anställda under räkenskapsåret ska i förvaltningsberättelsen för koncernen inkludera information som behövs för att förstå koncernens inverkan på hållbarhetsfrågor och information som behövs för att förstå hur hållbarhetsfrågor påverkar koncernens utveckling, resultat och ställning.”

b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Följande stycken ska införas efter första stycket:

”I tredje, fjärde och femte styckena gäller följande definitioner:

- a) *rapporterande företag*: ett företag som är skyldigt att rapportera enligt punkt 1 i denna artikel.
- b) *skyddat företag*: ett företag som
 - i) på balansdagen i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under det föregående räkenskapsåret, och
 - ii) finns i ett rapporterande företags värdekedja.
- c) *frivilliga standarder*: de standarder för frivillig användning som avses i artikel 29ca.

Rapporterande företag får förlita sig på en egenförsäkran från företag i deras värdekedja för att fastställa huruvida de är skyddade företag. Rapporterande företag ska inte vara skyldiga att vidta åtgärder för att kontrollera informationen i en sådan egenförsäkran. De får dock inte förlita sig på egenförsäkran om de vet, eller rimligen kan förväntas veta, att försäkran är uppenbart felaktig.

Skyddade företag har rätt att vägra att tillhandahålla information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna som svar på en begäran som gjorts med avseende på hållbarhetsrapportering i enlighet med kraven i detta direktiv. Dessutom gäller följande:

- a) När rapporterande företag upprättar avtal och andra arrangemang i syfte att uppfylla kraven på hållbarhetsrapportering i detta direktiv får de inte kräva att skyddade företag tillhandahåller information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna.
- b) En avtalsbestämmelse som strider mot led a ska inte vara bindande, dock utan att det påverkar den bindande karaktären hos övriga bestämmelser i avtalet.
- c) När ett rapporterande företag direkt eller indirekt begär information från skyddade företag med avseende på hållbarhetsrapportering enligt kraven i detta direktiv, och viss eller all denna information går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna, ska det rapporterande företaget säkerställa att skyddade företag informeras om följande:
 - i) vilken information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna, och

- ii) skyddade företags lagstadgade rätt att vägra att tillhandahålla informationen.

- d) Rapporterande företag som rapporterar nödvändig information om värdekedjan utan att rapportera eventuell information från skyddade företag som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna ska anses ha uppfyllt den skyldighet att rapportera information om värdekedjan som anges i första stycket.

Ingenting i fjärde stycket

- a) påverkar begäranden om information för andra ändamål än hållbarhetsrapportering i enlighet med kraven i detta direktiv, inbegripet begäranden för att uppfylla unionens krav på företag att genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet, eller

- b) ålägger eller medför någon skyldighet för något företag i värdekedjan att tillhandahålla hållbarhetsinformation.

Under de första tre år då moderföretaget omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering i enlighet med punkt 1, och om inte all nödvändig information om dess värdekedja finns tillgänglig, ska moderföretaget redogöra för de ansträngningar som gjorts för att inhämta information om sin värdekedja, skälen till att inte all nödvändig information kunde erhållas och sina planer på att inhämta nödvändig information i framtiden. Efter den övergångsperioden på tre år ska moderföretaget uppfylla rapporteringskraven för information om värdekedjan genom att använda information som erhållits direkt från företag i dess värdekedja eller uppskattningar av denna information, beroende på vad som är lämpligt.”

- ii) Andra stycket ska utgå.
- iii) Fjärde stycket ska ersättas med följande:

”Vid rapportering av den information som avses i punkterna 1 och 2 får moderföretag utelämna följande information:

- a) I undantagsfall, information vars röjande allvarligt skulle skada företagets marknadsposition, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
 - i) Ett sådant utelämnande hindrar inte en rättvis och balanserad förståelse av koncernens utveckling, resultat och ställning, eller av dess huvudsakliga risker eller huvudsakliga konsekvenser.

- ii) Moderföretaget har fastställt att det är omöjligt att lämna informationen på ett sätt som skulle göra det möjligt för koncernen att nå målen med upplysningsskyldigheten utan att allvarligt skada dess marknadsposition, exempelvis på aggregerad basis.
 - iii) Moderföretaget upplyser om att det har utnyttjat det undantag som fastställs i detta stycke.
 - iv) Moderföretaget gör vid varje rapporteringsdatum en ny prövning av huruvida informationen fortfarande kan utelämnas.
- b) Information som motsvarar intellektuellt kapital, immateriella rättigheter, know-how, teknisk information eller resultat av innovation som skulle betecknas som en företagshemlighet enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv (EU) 2016/943, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
- i) Moderföretaget upplyser om att det har utnyttjat det undantag som fastställs i detta stycke.
 - ii) Moderföretaget gör vid varje rapporteringsdatum en ny prövning av huruvida informationen fortfarande kan utelämnas.

- c) Säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter enligt definitionen i artikel 2.7 i förordning (EU) 2023/2418, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
 - i) Moderföretaget upplyser om att det har utnyttjat det undantag om fastställs i detta stycke.
 - ii) Moderföretaget gör vid varje rapporteringsdatum en ny prövning av huruvida informationen fortfarande kan utelämnas.

- d) Information som ska skyddas mot obehörig åtkomst eller obehörigt röjande på grund av skyldigheter som fastställs i andra unionsrättsakter eller i nationell rätt för att skydda en fysisk persons privatliv eller säkerhet eller en juridisk persons säkerhet, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
 - i) Moderföretaget upplyser om att det har utnyttjat det undantag som fastställs i detta stycke.
 - ii) Moderföretaget gör vid varje rapporteringsdatum en ny prövning av huruvida informationen fortfarande kan utelämnas.”

c) Följande punkt ska införas:

”4a. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel får moderföretaget, om koncernens sammansättning har ändrats under räkenskapsåret på grund av förvärv eller sammanslagningar av företag, besluta att i förvaltningsberättelsen för koncernen för det räkenskapsåret inte inkludera den information som avses i punkt 1 i denna artikel avseende företag som är föremål för ett förvärv eller en sammanslagning.

Genom undantag från punkt 1 i denna artikel får moderföretaget besluta att i förvaltningsberättelsen för koncernen inte inkludera den information som avses i punkt 1 i denna artikel avseende dotterföretag som lämnar koncernen under räkenskapsåret.

Ett moderföretag som utnyttjar de alternativ som avses i första eller andra stycket ska ange alla betydande händelser som påverkade dotterföretaget under räkenskapsåret och som har en effekt på koncernens inverkan på, eller risker eller möjligheter relaterade till, hållbarhetsfrågor.”

d) Följande punkt ska införas:

”7a. Genom undantag från punkt 1 ska medlemsstaterna säkerställa att moderföretag som är finansiella holdingföretag vars dotterföretags affärsmodeller och verksamhet är oberoende av varandra får välja att i sin förvaltningsberättelse för koncernen inte inkludera den information som avses i punkt 1.”

e) Punkt 9 ska ersättas med följande:

”9. Det undantag som fastställs i punkt 8 ska också tillämpas på företag av allmänt intresse som omfattas av kraven i denna artikel.”

6. Artikel 29b ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska tredje, fjärde och sjätte styckena utgå.
- b) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

”Standarderna för hållbarhetsrapportering ska säkerställa kvaliteten på den information som rapporteras genom att kräva att den är begriplig, relevant, verifierbar, jämförbar och framställd på ett korrekt sätt. Standarderna för hållbarhetsrapportering ska undvika att ålägga företag en oproportionerlig administrativ eller finansiell börda, bland annat genom att i största möjliga utsträckning beakta det arbete som utförs av globala initiativ för fastställande av standarder för hållbarhetsrapportering i enlighet med punkt 5 a och genom att säkerställa så stor samstämmighet som möjligt med kraven i andra unionsrättsakter. Standarderna för hållbarhetsrapportering ska i möjligaste mån prioritera lämnande av kvantitativ information, med beaktande av företagens börda och användarnas behov.”

c) I punkt 4 ska första stycket ersättas med följande:

”Standarderna för hållbarhetsrapportering ska ta hänsyn till de svårigheter som företag kan stöta på när det gäller att samla in information från aktörer i hela deras värdekedja, särskilt från dem som inte är underställda kraven om hållbarhetsrapportering enligt artikel 19a eller 29a och från leverantörer på tillväxtmarknader och i tillväxtekonomier. Standarderna för hållbarhetsrapportering ska specificera upplysningar om värdekedjor som är proportionella och relevanta för kapaciteten och egenskaperna hos företagen i värdekedjorna och för deras verksamhets omfattning och komplexitet, särskilt hos de företag som inte är underställda kraven på hållbarhetsrapportering i artikel 19a eller 29a. Standarder för hållbarhetsrapportering ska inte specificera upplysningar som skulle kräva att företag inhämtar information från företag i sin värdekedja som på balansdagen i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret, som går utöver den information som ska lämnas enligt de frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29ca.”

7. Artikel 29c ska utgå.

8. Följande artikel ska införas:

”Artikel 29ca

Frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering

1. För att underlätta frivillig rapportering av hållbarhetsinformation av företag som på balansdagen i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under det föregående räkenskapsåret och för att begränsa den information som kan krävas in från sådana företag i värdekedjan vid tillämpning av detta direktiv ges kommissionen befogenhet att genom delegerade akter fastställa frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering i enlighet med artikel 49 senast den ... [4 månader efter detta ändringsdirektivs ikraftträdande] i.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 i denna artikel ska de frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som avses i punkt 1 i denna artikel baseras på kommissionens rekommendation (EU) 2025/1710* i dess ursprungliga version. De ska också stå i proportion till och vara relevanta för kapaciteten och egenskaperna hos de företag för vilka de är utformade och för verksamhetens omfattning och komplexitet. De frivilliga standarderna för hållbarhetsrapportering ska också, i möjligaste mån, ange vilken struktur som ska användas för att lägga fram hållbarhetsinformationen.

3. Kommissionen ska, minst vart fjärde år efter den dag då de frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som avses i punkt 1 börjar tillämpas, se över dessa, och vid behov ändra dem för att beakta utveckling som är relevant för hållbarhetsrapporteringen.
4. När kommissionen ser över de frivilliga standarderna för hållbarhetsrapportering enligt punkt 3 ska den ta hänsyn till teknisk rådgivning från Efrag.

* Kommissionens rekommendation (EU) 2025/1710 av den 30 juli 2025 om en frivillig standard för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag (EUT L, 2025/1710, 5.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).”

9. Artikel 29d ska ersättas med följande:

”Artikel 29d

Enhetligt elektroniskt rapporteringsformat

1. De företag som omfattas av kraven i artikel 19a i detta direktiv ska utarbeta sin förvaltningsberättelse i det elektroniska rapporteringsformat som specificeras i artikel 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815* och märka sin hållbarhetsrapportering, inbegripet de upplysningar som föreskrivs i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852, i enlighet med det elektroniska rapporteringsformat som anges i den delegerade förordningen. Fram till dess att sådana regler om märkning har antagits genom den delegerade förordningen ska företagen inte vara skyldiga att märka sin hållbarhetsrapportering.
2. De moderföretag som omfattas av kraven i artikel 29a ska utarbeta sin förvaltningsberättelse för koncernen i det elektroniska rapporteringsformat som anges i artikel 3 i delegerad förordning (EU) 2019/815 och märka sin hållbarhetsrapportering, inbegripet de upplysningar som föreskrivs i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852, i enlighet med det elektroniska rapporteringsformat som ska specificeras i den delegerade förordningen. Fram till dess att sådana regler om märkning har antagits genom den delegerade förordningen ska moderföretagen inte vara skyldiga att märka sin hållbarhetsrapportering.

* Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815 av den 17 december 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG vad gäller tekniska tillsynsstandarder för specificering av ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat (EUT L 143, 29.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).”

10. Följande kapitel ska införas:

”Kapitel 6c

Digitala stödåtgärder

Artikel 29e

Digital portal för hållbarhetsrapportering

Kommissionen ska tillhandahålla en särskild portal genom vilken företag kan få tillgång till information, vägledning och stöd, inbegripet relevanta mallar, med avseende på det obligatoriska och frivilliga ramverk för hållbarhetsrapportering som avses i detta direktiv. Portalen ska kopplas samman med stödåtgärder online som medlemsstaterna tillhandahåller, om sådana finns, för att ta hänsyn till nationella förhållanden.

Artikel 29f

Rapport om tekniska lösningar för hållbarhetsrapportering

Kommissionen ska senast den ... [24 månader efter detta ändringsdirektivs ikraftträdande] lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tekniska lösningar för hållbarhetsrapportering, som inbegriper initiativ som kommer att göra det möjligt för företag att samla in, behandla och utbyta data på ett säkert, sömlöst och automatiserat sätt.”

11. Artikel 33.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ledamöterna i ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan, inom ramen för de befogenheter som de tilldelats genom nationell rätt, har kollektivt ansvar för att säkerställa att följande dokument upprättas och offentliggörs i enlighet med kraven i detta direktiv och, i tillämpliga fall, med de internationella redovisningsstandarder som antagits enligt förordning (EG) nr 1606/2002, delegerad förordning (EU) 2019/815, de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29b i detta direktiv och skyldigheterna i artikel 29d i detta direktiv:

- a) Årsredovisningen, årsbokslutet, förvaltningsberättelsen och företagsstyrningsrapporten, när de lämnas separat.

- b) Koncernredovisningen, förvaltningsberättelsen för koncernen och företagsstyrningsrapporten för koncernen, när de lämnas separat.

Genom undantag från första stycket i denna punkt får medlemsstaterna föreskriva att ledamöterna i ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan, inom ramen för de befogenheter som de tilldelats genom nationell rätt, inte har kollektivt ansvar för att säkerställa att förvaltningsberättelsen, eller förvaltningsberättelsen för koncernen, beroende på vad som är tillämpligt, utarbetas i enlighet med artikel 29d.”

12. Artikel 34 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 andra stycket ska led aa ersättas med följande:

”aa) i tillämpliga fall, avge ett uttalande grundat på ett bestyrkandeuppdrag med begränsad säkerhet vad gäller hållbarhetsrapporteringens uppfyllande av kraven i detta direktiv, inbegripet huruvida hållbarhetsrapporteringen överensstämmer med de standarder för hållbarhetsrapportering som antagits enligt artikel 29b, den process som företaget genomför för att identifiera den information som rapporteras enligt dessa standarder för hållbarhetsrapportering och efterlevnaden av kravet på att märka hållbarhetsrapportering i enlighet med artikel 29d, och vad gäller uppfyllandet av rapporteringskraven i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852,”

b) Följande punkt ska införas:

”2a. Medlemsstaterna ska säkerställa att det uttalande som avses i punkt 1 andra stycket led aa utarbetas på ett sätt som till fullo respekterar rätten för företag i värdekedjan som på balansdagen i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under det föregående räkenskapsåret att vägra att lämna information till det rapporterande företaget som går utöver den information som anges i de frivilliga standarder som avses i artikel 29ca.”

13. Artikel 40a.1 ska ändras på följande sätt:

a) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Första stycket ska endast tillämpas på dotterföretag som på balansdagen har haft en nettoomsättning på över 200 000 000 EUR under det föregående räkenskapsåret.”

b) Fjärde och femte styckena ska ersättas med följande:

”Den regel som avses i tredje stycket ska endast tillämpas på en filial om tredjelandsföretaget inte har något dotterföretag som avses i första stycket och om filialen genererat en nettoomsättning på över 200 000 000 EUR under det föregående räkenskapsåret.

Första och tredje styckena ska endast tillämpas på de dotterföretag eller filialer som avses i de styckena om tredjelandsföretaget, på koncernnivå eller, om detta inte är tillämpligt, på individuell nivå, genererat en nettoomsättning i unionen på mer än 450 000 000 EUR för vart och ett av de två senaste på varandra följande räkenskapsåren.”

c) Följande stycke ska läggas till:

”Genom undantag från första och tredje styckena ska medlemsstaterna, om tredjelandsföretaget är ett finansiellt holdingföretag vars dotterföretags affärsmodeller och verksamhet är oberoende av varandra, säkerställa att dotterföretagen och filialerna får besluta att inte offentliggöra och tillgängliggöra den hållbarhetsrapport som avses i första och tredje styckena.”

14. Artikel 49 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 1.2, 3.13 a, 29b, 29c, 40b och 46.2 ges till kommissionen för en period på fem år från med den 5 januari 2023. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.”

b) Följande punkt ska införas:

”2a. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.13 b och c och 29ca ges till kommissionen tills vidare från och med den ... [dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 1.2, 3.13, 29b, 29ca, 40b och 46.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.”

d) Punkt 3b ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”När kommissionen antar delegerade akter enligt artikel 29b ska den ta hänsyn till teknisk rådgivning från Efrag, förutsatt att”

ii) Fjärde stycket ska ersättas med följande:

”Kommissionen ska samråda med både den medlemsstaternas expertgrupp för hållbar finansiering som avses i artikel 24 i förordning (EU) 2020/852 och den föreskrivande kommitté för redovisningsfrågor som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 1606/2002 om utkasten till delegerade akter innan de antas i enlighet med artikel 29b i detta direktiv.”

iii) Sjätte stycket ska ersättas med följande:

”Kommissionen ska också samråda med Europeiska miljöbyrån, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, Europeiska centralbanken, kommittén för europeiska tillsynsorgan för revisorer och den plattform för hållbar finansiering som inrättats i enlighet med artikel 20 i förordning (EU) 2020/852 om den tekniska rådgivning som Efrag tillhandahåller före antagandet av de delegerade akter som avses i artikel 29b i detta direktiv. Om något av dessa organ beslutar att avge ett yttrande, ska de göra detta inom två månader från dagen för kommissionens samråd med dem.”

e) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. En delegerad akt som antas enligt artikel 1.2, 3.13, 29b, 29ca, 40b eller 46.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

Artikel 3
Ändringar av direktiv (EU) 2022/2464

Direktiv (EU) 2022/2464 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 5.2 ska ändras på följande sätt:

a) Första stycket ska ändras på följande sätt:

i) I led a ska inledningen ersättas med följande:

”för räkenskapsår som börjar mellan den 1 januari 2024 och den 31 december 2026”

ii) Led b ska ändras på följande sätt:

1. Led i ska ersättas med följande:

”i) för företag som på balansdagen har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR och i genomsnitt har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret,”

2. Led ii ska ersättas med följande:

”ii) för moderföretag i en koncern som på balansdagen på koncernnivå har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR och i genomsnitt har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret,”

iii) Led c ska utgå.

b) Tredje stycket ska ändras på följande sätt:

i) I led a ska inledningen ersättas med följande:

”för räkenskapsår som börjar mellan den 1 januari 2024 och den 31 december 2026”

ii) Led b ska ändras på följande sätt:

1. Led i ska ersättas med följande:

”i) för emittenter enligt definitionen i artikel 2.1 d i direktiv 2004/109/EG som är företag som på balansdagen har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR och i genomsnitt har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret,”

2. Led ii ska ersättas med följande:

”ii) för emittenter enligt definitionen i artikel 2.1 d i direktiv 2004/109/EG som är moderföretag i en koncern som på balansdagen på koncernnivå har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR och i genomsnitt har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret.”

iii) Led c ska utgå.

c) Följande stycke ska läggas till:

”Genom undantag från första stycket a och tredje stycket a får medlemsstaterna undanta företag eller emittenter som inte har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR eller som i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret, på koncernnivå i tillämpliga fall, från kravet att iaktta de bestämmelser som är nödvändiga för att följa artikel 1, med undantag för punkt 14, och artikel 2, för räkenskapsår som börjar mellan den 1 januari 2025 och den 31 december 2026.”

2. Artikel 6.1 ändras på följande sätt:

a) Leden b och c ska ersättas med följande:

”b) En bedömning av antalet företag som frivilligt tillämpar de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29ca i direktiv 2013/34/EU.

c) En bedömning av huruvida och på vilket sätt tillämpningsområdet för de bestämmelser som ändras genom detta ändringsdirektiv bör utvidgas, särskilt när det gäller stora företag som inte har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR och som i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret samt tredjelandsföretag som är direkt verksamma på unionens inre marknad utan ett dotterföretag eller en filial på unionens territorium.”

b) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Rapporten rörande första stycket a, b, d och e ska offentliggöras senast den 30 april 2029 och därefter vart tredje år och ska vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag. Rapporten rörande första stycket c ska offentliggöras senast den 30 april 2031 och därefter vart tredje år och ska vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag.”

Artikel 4
Ändringar av direktiv (EU) 2024/1760

Direktiv (EU) 2024/1760 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. I detta direktiv fastställs regler om

- a) skyldigheter för företag vad gäller faktiska och potentiella negativa effekter för de mänskliga rättigheterna och negativa miljöeffekter, med avseende på företagens egen verksamhet, deras dotterföretags verksamhet och den verksamhet som utförs av deras affärspartner i dessa företags verksamhetskedjor, och
- b) ansvar för åsidosättande av de skyldigheter som avses i led a.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Detta direktiv ska inte utgöra grund för att sänka den nivå av skydd för mänskliga, sysselsättningsmässiga och sociala rättigheter eller skydd för miljön eller klimatet som föreskrivs i medlemsstaternas nationella rätt eller i kollektivavtal som är tillämpliga vid tidpunkten för antagandet av detta direktiv. Första meningen i denna punkt ska dock inte hindra medlemsstaterna från att anpassa nationell lagstiftning om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet som är tillämplig vid tidpunkten för antagandet av detta direktiv, särskilt dess tillämpningsområde, i syfte att anpassa den till detta direktiv.”

c) I artikel 1 ska följande punkt läggas till:

”4. Detta direktiv påverkar inte unionsrätten eller nationell rätt i andra frågor än dem som anges i punkt 1. I synnerhet påverkar inte de regler som avses i punkt 1 a unionsrätt eller nationell rätt som gäller mänskliga, sysselsättningsmässiga eller sociala rättigheter, eller miljöskydd och klimatförändringar förutom allmänna skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet.”

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

i) Led a ska ersättas med följande:

”a) Företaget hade i genomsnitt över 5 000 anställda och en global nettoomsättning på över 1 500 000 000 EUR under det senaste räkenskapsår för vilket ett årsbokslut har eller borde ha antagits.”

ii) Led c ska ersättas med följande:

”c) Företaget ingick i eller är det yttersta moderföretaget i en koncern som har ingått franchise- eller licensavtal i unionen i utbyte mot royaltyer med oberoende tredjepartsföretag, om dessa avtal säkerställer en gemensam identitet, en gemensam affärsmodell och tillämpning av enhetliga affärsmetoder, och om dessa royaltyer uppgick till mer än 75 000 000 EUR under det senaste räkenskapsår för vilket ett årsbokslut har eller borde ha antagits, och förutsatt att företaget hade, eller är det yttersta moderföretaget i en koncern som hade, en global nettoomsättning på över 275 000 000 EUR under det senaste räkenskapsår för vilket ett årsbokslut har eller borde ha antagits.”

- b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:
- i) Led a ska ersättas med följande:
 - ”a) Företaget genererade en nettoomsättning på över 1 500 000 000 EUR i unionen under det räkenskapsår som föregick det senaste räkenskapsåret.”
 - ii) Led c ersättas med följande:
 - ”c) Företaget ingick i eller är det yttersta moderföretaget i en koncern som har ingått franchise- eller licensavtal i unionen i utbyte mot royaltyer med oberoende tredjepartsföretag, om dessa avtal säkerställer en gemensam identitet, en gemensam affärsmodell och tillämpning av enhetliga affärsmetoder, och om dessa royaltyer uppgick till mer än 75 000 000 EUR i unionen under det räkenskapsår som föregick det senaste räkenskapsåret, och förutsatt att företaget genererade eller är det yttersta moderföretaget i en koncern som genererade en nettoomsättning på över 275 000 000 EUR i unionen under det räkenskapsår som föregick det senaste räkenskapsåret.”

c) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

”3. Om det yttersta moderföretaget har som sin huvudverksamhet att inneha aktier i operativa dotterföretag och inte är delaktigt i att fatta förvaltningsbeslut eller operativa eller finansiella beslut som påverkar koncernen eller ett eller flera av dess dotterföretag får det undantas från fullgörandet av skyldigheterna enligt detta direktiv. Det undantaget gäller på villkor att ett av det yttersta moderföretagets dotterföretag vilket är etablerat i unionen är utsett att fullgöra de skyldigheter som anges i artiklarna 6–16 på det yttersta moderföretagets vägnar, även det yttersta moderföretagets skyldigheter med avseende på dess dotterföretags verksamhet. I ett sådant fall ska det utsedda dotterföretaget tilldelas alla nödvändiga medel och rättsliga befogenheter för att fullgöra dessa skyldigheter på ett ändamålsenligt sätt, särskilt för att säkerställa att det utsedda dotterföretaget från bolagen i koncernen erhåller relevant information och relevanta dokument för att fullgöra det yttersta moderföretagets skyldigheter enligt detta direktiv.”

3. Artikel 3.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led n ska ersättas med följande:

”n) *berörda parter*: företagets anställda, de anställda i dess dotterföretag och affärspartner, och deras fackföreningar och arbetstagarrepresentanter, samt individer eller samhällen vars rättigheter eller intressen påverkas eller skulle kunna påverkas direkt av företagets, dess dotterföretags och dess affärspartners produkter, tjänster och verksamhet och legitima företrädare för dessa individer eller samhällen.”

b) Led u ska ersättas med följande:

”u) *riskfaktorer*: fakta, situationer eller omständigheter som rör allvarlighetsgraden och sannolikheten för en negativ effekt, inbegripet fakta, situationer eller omständigheter som hänför sig till affärspartnern, såsom huruvida affärspartnern inte är ett företag som omfattas av detta direktiv eller andra jämförbara tvingande rättsakter om tillbörlig aktsamhet, som hänför sig till geografi och kontext, såsom graden av upprätthållande av lag med avseende på typen av negativ effekt, och som hänför sig till sektorer, affärsverksamhet, produkter och tjänster.”

4. Artikel 4 ska ersättas med följande:

”Artikel 4

Harmoniseringsnivå

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 1.2 och 1.3 får medlemsstaterna inte i sin nationella rätt införa bestämmelser inom det område som omfattas av detta direktiv som fastställer skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet i fråga om mänskliga rättigheter och miljö som avviker från dem som fastställs i artiklarna 6, 8, 9, 10.1–10.5, 11.1–11.6 och 14–16.
2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska detta direktiv inte hindra medlemsstaterna från att i sin nationella rätt införa strängare bestämmelser som avviker från dem som fastställs i andra bestämmelser än artiklarna 6, 8, 9, 10.1–10.5, 11.1–11.6 och 14–16, eller bestämmelser som är mer specifika i fråga om mål eller det område de omfattar, inbegripet genom att reglera särskilda produkter, tjänster eller situationer, i syfte att uppnå en annan skyddsnivå för mänskliga, sysselsättningsmässiga och sociala rättigheter, miljön eller klimatet.”

5. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att moderföretag som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde tillåts fullgöra de skyldigheter som fastställs i artiklarna 7–16 för företag som är dotterföretag till dessa moderföretag och som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde, om detta säkerställer effektiv efterlevnad. Detta påverkar inte tillsynsmyndigheternas utövande av befogenheter över sådana dotterföretag i enlighet med artikel 25 eller dotterföretagens civilrättsliga ansvar i enlighet med artikel 29.”

b) I punkt 2 ska led e ersättas med följande:

”e) Dotterföretaget ska när så är lämpligt sträva efter att få kontraktuella garantier från en direkt affärspartner i enlighet med artikel 10.2 b eller artikel 11.3 c, kontraktuella garantier från en indirekt affärspartner i enlighet med artikel 10.4 eller 11.5 och avbryta affärsförbindelsen i enlighet med artikel 10.6 eller 11.7.”

c) Punkt 3 ska utgå.

6. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Som en del av den skyldighet som anges i punkt 1 ska företagen vidta lämpliga åtgärder för att göra följande, med beaktande av relevanta riskfaktorer, inbegripet fakta, situationer eller omständigheter som hänför sig till affärspartnern, såsom huruvida affärspartnern inte är ett företag som omfattas av detta direktiv eller andra jämförbara tvingande rättsakter om tillbörlig aktsamhet, som hänför sig till geografi och kontext, såsom graden av upprätthållande av lag med avseende på typen av negativ effekt, och som hänför sig till sektorer, affärsverksamhet, produkter och tjänster,

- a) genomföra ett sonderingsförfarande, uteslutande på grundval av rimligen tillgänglig information, i syfte att identifiera allmänna områden i sin egen verksamhet, sina dotterföretags verksamhet och, när det gäller deras verksamhetskedjor, deras affärspartners verksamhet där negativa effekter mest sannolikt kan uppstå och bli allvarligast,
- b) på grundval av resultaten av det sonderingsförfarande som avses i led a göra en ingående bedömning på de områden där negativa effekter mest sannolikt kan uppstå och bli allvarligast.”

b) Följande punkt ska införas:

”2a. Medlemsstaterna ska, med avseende på den ingående bedömning som föreskrivs i punkt 2 b, säkerställa att

- a) företag får begära information från affärspartner endast om den informationen är nödvändig och, när det gäller affärspartner med färre än 5 000 anställda, endast om informationen inte rimligen kan erhållas på annat sätt,
- b) om den information som krävs kan erhållas från olika affärspartner, företag prioriterar att, om detta är rimligt, begära informationen direkt från den eller de affärspartner där de negativa effekterna mest sannolikt kan uppstå,
- c) om det konstateras att negativa effekter lika sannolikt kan uppstå eller bli lika allvarliga på flera områden, företag får prioritera att bedöma sådana områden som inbegriper direkta affärspartner.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska säkerställa att företagen, för att identifiera och bedöma de negativa effekter som avses i punkt 1 i denna artikel, och vid behov på grundval av kvantitativ och kvalitativ information, har rätt att använda lämpliga resurser, inbegripet oberoende rapporter, digitala lösningar, bransch- och flerpartsinitiativ samt information som samlats in genom den underrättelsemekanism och det klagomålsförfarande som föreskrivs i artikel 14.”

d) Punkt 4 ska utgå.

7. I artikel 9 ska följande punkt läggas till:

”4. Om beslut om prioritering fattas i enlighet med denna artikel ska enbart det faktum att en mindre betydande negativ effekt inte har åtgärdats inte medföra några sanktioner för företaget enligt artikel 27.”

8. Artikel 10.6 ska ersättas med följande:

- ”6. Vad gäller de potentiella negativa effekter som avses i punkt 1 och som inte har kunnat förebyggas eller i tillräcklig utsträckning begränsas genom åtgärderna i punkterna 2, 4 och 5, ska företaget som en sista utväg och tills effekten har hanterats
- a) avstå från att ingå nya eller utvidga befintliga förbindelser med en affärspartner i samband med vilken eller i vars verksamhetskedja effekten har uppstått,
 - b) om den rätt som reglerar förbindelserna med den berörda affärspartnern så medger, avbryta affärsförbindelsen med avseende på verksamheten i fråga, inbegripet i syfte att använda eller öka sitt inflytande, och
 - c) utan onödigt dröjsmål anta och genomföra en förstärkt plan för förebyggande åtgärder för den specifika negativa effekten, förutsatt att det finns rimliga förväntningar på att sådana ansträngningar kommer att ge resultat.

Så länge det finns rimliga förväntningar på att den förstärkta planen med förebyggande åtgärder kommer att ge resultat, ska det faktum att företaget fortsätter att samarbeta med affärspartnern i sig inte kunna medföra några sanktioner för företaget enligt artikel 27 eller ansvar enligt artikel 29.

Innan företaget avbryter en affärsförbindelse ska det bedöma om de negativa effekterna av detta rimligen kan förväntas bli uppenbart allvarligare än den negativa effekt som inte kunnat förebyggas eller i tillräcklig utsträckning begränsas. Om så är fallet ska företaget inte vara skyldigt att avbryta affärsförbindelsen och ska kunna rapportera till den behöriga tillsynsmyndigheten om de vederbörligen motiverade skälen till ett sådant beslut.

Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns en möjlighet att avbryta affärsförbindelsen i avtal som regleras av deras rätt i enlighet med första stycket, med undantag för avtal där parterna enligt lag är skyldiga att ingå dem.

Om företaget beslutar att avbryta affärsförbindelsen ska det vidta åtgärder för att förhindra, begränsa eller stoppa effekterna av avbrottet, underrätta den berörda affärspartnern i rimlig tid och följa upp beslutet.

Om företaget beslutar att inte avbryta affärsförbindelsen enligt denna artikel ska det övervaka den potentiella negativa effekten och regelbundet utvärdera sitt beslut och huruvida ytterligare lämpliga åtgärder är tillgängliga.”

9. Artikel 11.7 ska ersättas med följande:

- ”7. Vad gäller faktiska negativa effekter enligt punkt 1 som inte har kunnat stoppas eller vars omfattning inte kunnat minimeras genom åtgärderna i punkterna 3, 5 och 6, ska företaget som en sista utväg och tills effekten har hanterats
- a) avstå från att ingå nya eller utvidga befintliga förbindelser med en affärspartner i samband med vilken eller i vars verksamhetskedja effekten har uppstått,
 - b) om den rätt som reglerar förbindelserna med affärspartnern så medger, avbryta affärsförbindelsen med avseende på verksamheten i fråga, inbegripet i syfte att använda eller öka sitt inflytande, och
 - c) utan onödigt dröjsmål anta och genomföra en förstärkt plan för korrigerande åtgärder för den specifika negativa effekten, förutsatt att det finns rimliga förväntningar på att dessa ansträngningar kommer att ge resultat.

Så länge det finns rimliga förväntningar på att den förstärkta planen för korrigerande åtgärder kommer att ge resultat, ska det faktum att företaget fortsätter att samarbeta med affärspartnern i sig inte kunna medföra några sanktioner för företaget i enlighet med artikel 27 eller ansvar enligt artikel 29.

Innan ett företag avbryter en affärsförbindelse ska det bedöma om de negativa effekterna av detta rimligen kan förväntas bli uppenbart allvarligare än den negativa effekt som inte har kunnat stoppas eller vars omfattning inte har kunnat minimeras i tillräcklig utsträckning. Om så är fallet ska företaget inte vara skyldigt att avbryta affärsförbindelsen och ska kunna rapportera till den behöriga tillsynsmyndigheten om de vederbörligen motiverade skälen till ett sådant beslut.

Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns en möjlighet att avbryta affärsförbindelsen i avtal som regleras av deras rätt i enlighet med första stycket, med undantag för avtal som parterna enligt lag är skyldiga att ingå.

Om företaget beslutar att avbryta affärsförbindelsen ska det vidta åtgärder för att förhindra, begränsa eller stoppa effekterna av avbrottet, underrätta den berörda affärspartnern i rimlig tid och följa upp beslutet.

Om företaget beslutar att inte avbryta affärsförbindelsen enligt denna artikel ska det övervaka den befintliga negativa effekten och regelbundet utvärdera sitt beslut och huruvida ytterligare lämpliga åtgärder är tillgängliga.”

10. Artikel 13.3 ska ändras på följande sätt:

a) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”Samråd med relevanta berörda parter ska ske i följande etapper av förfarandet för tillbörlig aktsamhet.”

b) Leden c och e ska utgå.

11. Artikel 15 ska ersättas med följande:

”Artikel 15

Övervakning

Medlemsstaterna ska säkerställa att företagen regelbundet utvärderar sina egna och sina dotterföretags och, om de har anknytning till företagets verksamhetskedja, sina affärspartners, verksamheter och åtgärder, i syfte att bedöma genomförandet och övervaka lämpligheten och effektiviteten i arbetet för att identifiera, förebygga, begränsa, stoppa och minimera omfattningen av negativa effekter. Sådana utvärderingar ska, i förekommande fall, baseras på kvalitativa och kvantitativa indikatorer och utföras utan onödigt dröjsmål efter en betydande förändring, men minst vart femte år och närhelst det finns rimliga skäl att anta att åtgärderna inte längre är tillräckliga eller ändamålsenliga eller att nya risker för uppkomst av dessa negativa effekter har uppstått eller kan uppstå. I lämpliga fall ska policyn för tillbörlig aktsamhet, de identifierade negativa effekterna och de härledda lämpliga åtgärderna uppdateras i enlighet med resultatet av dessa utvärderingar och med vederbörligt beaktande av relevant information från berörda parter.”

12. Artikel 16.3 ska ersättas med följande:

”Senast den 31 mars 2029 ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 34 för att komplettera detta direktiv genom att fastställa innehållet i och kriterierna för rapporteringen enligt punkt 1 och i synnerhet ange tillräckligt detaljerad information om beskrivningen av tillbörlig akksamhet, faktiska och potentiella negativa effekter som identifierats och lämpliga åtgärder som vidtagits avseende dessa effekter. Vid utarbetandet av dessa delegerade akter ska kommissionen ta vederbörlig hänsyn till, och vid behov anpassa de delegerade akterna till, de standarder för hållbarhetsrapportering som antagits enligt artiklarna 29b och 40b i direktiv 2013/34/EU.

När kommissionen antar de delegerade akter som avses i första stycket ska den säkerställa att det inte förekommer någon överlappning i rapporteringskraven för de företag som avses i artikel 3.1 a iii och som omfattas av rapporteringskrav enligt artikel 4 i förordning (EU) 2019/2088, samtidigt som de minimikrav som fastställs i det här direktivet bibehålls fullt ut.”

13. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

”Från och med den 1 januari 2031 ska medlemsstaterna säkerställa att företag som offentliggör det årsbokslut som avses i artikel 16.1 i detta direktiv samtidigt lämnar in detta bokslut till det insamlingsorgan som avses i punkt 3 i den här artikeln i syfte att göra den tillgänglig i den europeiska gemensamma åtkomstpunkt (Esap) som inrättats genom förordning (EU) 2023/2859.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Senast den 31 december 2030 ska medlemsstaterna, i syfte att göra den information som avses i punkt 1 i denna artikel tillgänglig i Esap, utse minst ett insamlingsorgan, enligt definitionen i artikel 2.2 i förordning (EU) 2023/2859, och underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om detta.”

14. Artikel 18 ska ersättas med följande:

”Artikel 18

Standardavtalsklausuler

För att ge stöd till företag i syfte att underlätta deras efterlevnad av artiklarna 10.2 b och 11.3 c ska kommissionen, i samråd med medlemsstaterna och berörda parter, anta riktlinjer om frivilliga standardavtalsklausuler senast den 26 juli 2027.”

15. Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska led b utgå.

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. De riktlinjer som avses i punkt 2 a, d och e ska antas senast den 26 juli 2027.
De riktlinjer som avses i punkt 2 f och g ska antas senast den 26 juli 2028.”

16. Artikel 22 ska utgå.

17. Artikel 24 ska ändras på följande sätt:

a) punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Varje medlemsstat ska utse en eller flera tillsynsmyndigheter med uppgift att övervaka efterlevnaden av de skyldigheter som fastställs i bestämmelser i nationell rätt som antagits enligt artiklarna 7–16.”

b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Senast den 26 juli 2028 ska medlemsstaterna informera kommissionen om namn och kontaktuppgifter för de tillsynsmyndigheter som utsetts enligt denna artikel samt om deras respektive behörighet om det finns flera utsedda tillsynsmyndigheter. De ska underrätta kommissionen om eventuella ändringar därvidlag.”

18. Artikel 25.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna har tillräckliga befogenheter och resurser för att utföra de uppgifter som de tilldelats enligt detta direktiv, inbegripet befogenhet att kräva att företag tillhandahåller information och genomföra utredningar rörande fullgörandet av de skyldigheter som fastställs i artiklarna 7–16.”

19. Artikel 27.4 ska ersättas med följande:

”4. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna utfärda vägledning för att hjälpa tillsynsmyndigheterna att fastställa nivån på sanktioner i enlighet med denna artikel. Medlemsstaterna ska säkerställa att den övre gränsen för ekonomiska sanktioner fastställs till 3 % av företagets globala nettoomsättning under det räkenskapsår som föregår räkenskapsåret för beslutet om åläggande av ekonomiska sanktioner eller, när det gäller de yttersta moderföretag som avses i artikel 2.1 b och c samt 2.2 b och c, 3 % av koncernens globala nettoomsättning beräknad på nivån för det yttersta moderföretaget, under det räkenskapsår som föregår räkenskapsåret för beslutet om åläggande av ekonomiska sanktioner.”

20. Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska utgå.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Om ett företag hålls ansvarigt enligt nationell rätt för skada som åsamkats en fysisk eller juridisk person på grund av underlåtenhet att uppfylla kraven på tillbörlig aktsamhet enligt detta direktiv ska medlemsstaterna säkerställa att dessa personer har rätt till full ersättning. Full ersättning får inte medföra överkompensation, oavsett om det sker genom straffskadestånd, flerfaldiga skadestånd eller andra typer av skadestånd.”

c) I punkt 3 ska led d utgå.

d) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Företag som har deltagit i branschinitiativ eller flerpartsinitiativ eller använt oberoende tredjepartskontroller eller avtalsklausuler för att stödja genomförandet av sina skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet kan trots detta hållas ansvariga i enlighet med nationell rätt.”

e) I punkt 5 ska första stycket ersättas med följande:

”Ett företags civilrättsliga ansvar för skador enligt denna artikel ska inte påverka dess dotterföretags civilrättsliga ansvar eller det civilrättsliga ansvaret hos någon direkt eller indirekt affärspartner i företagens verksamhetskedja.”

f) Punkt 7 ska utgå.

21. Artikel 36 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska utgå.

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”Kommissionen ska senast den 26 juli 2031 och därefter vart femte år lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta direktiv och om dess effektivitet och ändamålsenlighet när det gäller att uppnå direktivets mål, särskilt när det gäller hanteringen av negativa effekter. Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag. Den första rapporten ska bland annat innehålla en bedömning av”

ii) I led b ska tredje strecksatsen ersättas med följande:

”– huruvida de tröskelvärden avseende relevant omsättning och, för företag som upprättats i enlighet med lagstiftningen i en medlemsstat, antal anställda som fastställs i artikel 2 behöver ses över och huruvida en sektorsspecifik strategi behöver införas i högrisksektorer, och särskilt huruvida företag med en relevant omsättning på mer än 450 000 000 EUR och, för företag som upprättats i enlighet med lagstiftningen i en medlemsstat, i genomsnitt över 1 000 anställda under räkenskapsåret och, utöver detta, företag som är verksamma i högrisksektorer bör omfattas av detta direktiv.”

iii) Led e ska utgå.

iv) Led f ska ersättas med följande:

”f) effektiviteten när det gäller de verkställighetsmekanismer som införts på nationell nivå, inbegripet deras skyddande verkan på rättsinnehavare,”

22. Artikel 37.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska senast den 26 juli 2028 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 26 juli 2029, med undantag för de åtgärder som är nödvändiga för att följa artikel 16, som medlemsstaterna ska tillämpa på räkenskapsår som börjar den 1 januari 2030 eller senare.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.”

Artikel 5
Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den ... [12 månader efter detta ändringsdirektivs ikraftträdande] sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 1, 2 och 3. De ska genast underrätta kommissionen om texten till dessa bestämmelser.

Medlemsstaterna ska senast den 26 juli 2028 sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 4. De ska genast underrätta kommissionen om texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 6
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 7
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande